

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 511/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se provádí ustanovení o dvoustranných ochranných opatřeních Dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Korejskou republikou 19
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 512/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 732/2008 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí pro období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011 28
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 513/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách ⁽¹⁾ 30

Cena: 4 EUR

(¹) Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 510/2011

ze dne 11. května 2011,

kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Cílem Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, která byla jménem Evropského společenství schválena rozhodnutím Rady 94/69/ES ⁽³⁾, je stabilizovat koncentrace skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by zamezila nebezpečným důsledkům působení lidstva na klimatický systém. Aby byl splněn tento cíl, neměl by být nárůst celkové průměrné roční teploty při zemském povrchu vyšší než 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací. Čtvrtá hodnotící zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) ukazuje, že pro dosažení tohoto cíle musí celosvětové emise skleníkových plynů dosáhnout vrcholu do roku 2020. Na zasedání ve dnech 8. a 9. března 2007 přijala Evropská

rada pevný závazek snížit do roku 2020 celkové emise skleníkových plynů ve Společenství o nejméně 20 % ve srovnání s rokem 1990 a o 30 % za předpokladu, že se ostatní vyspělé země rovněž zaváží ke srovnatelným snížením emisí a hospodářsky vyspělejší rozvojové země přispějí podle svých povinností a schopností.

(2) Komise v roce 2009 dokončila přezkum strategie Unie pro udržitelný rozvoj, v němž se soustředila na nejnaléhavější problémy udržitelného rozvoje, jako jsou doprava, změna klimatu, veřejné zdraví a úspory energie.

(3) Aby se dosáhlo nezbytného snížení emisí, je třeba politiky a opatření provádět na úrovni členských států a na úrovni Unie ve všech odvětvích hospodářství Unie, a ne pouze v odvětvích průmyslu a energetiky. Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 ⁽⁴⁾, stanoví průměrné snížení o 10 % ve srovnání s úrovněmi v roce 2005 v odvětvích nezahrnutých do systému Unie pro obchodování s emisemi vytvořeného směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství ⁽⁵⁾, včetně silniční dopravy. Silniční doprava je druhým největším odvětvím Unie produkujícím emise skleníkových plynů a emise, které z ní pocházejí, včetně emisí z lehkých užitkových vozidel, se dále zvyšují. Pokud se budou emise ze silniční dopravy nadále zvyšovat, značně to znehodnotí úsilí vynaložené v boji se změnou klimatu v jiných odvětvích.

(4) Cíle Unie pro nová silniční vozidla poskytnou výrobcům více jistoty při plánování a více pružnosti při plnění

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 11.2.2011, s. 157.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. února 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 31. března 2011.

⁽³⁾ Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

požadavků na snížení emisí CO₂ než samostatné cíle snížení stanovené jednotlivými členskými státy. Při stanovení výkonnostních emisních norem je důležité vzít v úvahu důsledky pro trhy a konkurenceschopnost výrobců, přímé a nepřímé náklady vznikající podnikům a výhody, které vznikají v podobě podpory inovace a snížení spotřeby energie a nákladů na pohonné hmoty.

- (5) Ke zvýšení konkurenceschopnosti evropského automobilového průmyslu je třeba využít systémů pobídek, jako je započtení ekologických inovací a udělování superkreditů.
- (6) Komise ve svých sděleních ze dne 7. února 2007 nazvaných „Výsledky přezkumu strategie Společenství na snížení emisí CO₂ z osobních automobilů a lehkých užitkových vozidel“ a „Rámec právní úpravy pro konkurenceschopnost automobilového průmyslu ve 21. století (CARS 21)“ zdůraznila, že cíl Společenství týkající se průměrných emisí u nového vozového parku ve výši 120 g CO₂/km do roku 2012 nebude splněn bez dodatečných opatření.
- (7) V uvedených sděleních byl navržen integrovaný přístup zaměřený na dosažení cíle Společenství týkajícího se průměrných emisí u nových osobních automobilů a lehkých užitkových vozidel registrovaných ve Společenství ve výši 120 g CO₂/km do roku 2012, se zaměřením na závazné snížení emisí CO₂ za účelem dosažení cíle 130 g CO₂/km u průměrného nového vozového parku zlepšováním technologií automobilových motorů a na další snížení o 10 g CO₂/km, nebo bude-li to z technického hlediska nutné, jeho ekvivalent jinými technickými zlepšeními, včetně růstu účinnosti paliv u lehkých užitkových vozidel.
- (8) Ustanovení provádějící cíl týkající se emisí z lehkých užitkových vozidel musí být v souladu s legislativním rámcem pro provádění cílů týkajících se emisí z nových osobních automobilů uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel ⁽¹⁾.
- (9) Legislativní rámec k dosažení cíle průměrných emisí pro vozový park nových lehkých užitkových vozidel by měl zajistit, aby cíle snižování byly nestranné z hlediska hospodářské soutěže a sociálně spravedlivé a udržitelné,

aby přihlédly k různorodosti evropských výrobců automobilů a aby bránily jakémukoli neodůvodněnému narušování hospodářské soutěže mezi nimi. Legislativní rámec by měl být slučitelný s celkovým cílem Unie týkajícím se snižování emisí a měly by ho doplňovat další nástroje, které více souvisejí s používáním, jako například rozdílné daně z motorových vozidel a z energie nebo opatření pro omezení rychlosti lehkých užitkových vozidel.

- (10) S cílem zachovat rozmanitost na trhu s lehkými užitkovými vozidly a jeho schopnost uspokojovat různé potřeby spotřebitelů by měly být cíle emisí CO₂ pro lehká užitková vozidla stanoveny lineárně v závislosti na užitkovosti vozidel. Pro vyjádření této užitkovosti je vhodným parametrem hmotnost, která umožňuje korelaci se stávajícími emisemi, a poskytuje tedy realističtější a z hlediska hospodářské soutěže nestranné cíle. Údaje o hmotnosti jsou navíc snadno dostupné. Údaje o alternativních parametrech užitkovosti, jako jsou například stopa (průměrný rozchod kol násobený rozvozem náprav) a užitečné zatížení, by měly být sbírány s cílem usnadnit dlouhodobější hodnocení přístupu založeného na užitkovosti.
- (11) Toto nařízení aktivně podporuje ekologické inovace a bere v úvahu budoucí technologický vývoj, který může zvýšit dlouhodobou konkurenceschopnost evropského automobilového průmyslu a vytvořit více vysoce kvalifikovaných pracovních míst. Jako prostředek systematického posuzování zlepšování emisí prostřednictvím ekologických inovací by měla Komise zvážit možnost začlenit opatření týkající se ekologických inovací do přezkumu zkušebních postupů podle čl. 14 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla ⁽²⁾ a zohlednit přitom technické a hospodářské dopady tohoto začlenění.
- (12) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/94/ES ze dne 13. prosince 1999 o dostupnosti informací pro spotřebitele o spotřebě paliva a emisích CO₂ při prodeji nových osobních automobilů ⁽³⁾ již požaduje, aby propagační literatura pro vozidla poskytovala koncovým uživatelům oficiální údaje o emisích CO₂ a o spotřebě paliva daného vozidla. Komise to ve svém doporučení 2003/217/ES ze dne 26. března 2003 o uplatňování ustanovení směrnice 1999/94/ES, která se týká propagací literatury, na jiné sdělovací prostředky ⁽⁴⁾ výkladem vztáhla také na reklamu. Působnost směrnice 1999/94/ES by se proto měla rozšířit i na lehká užitková vozidla tak,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 12, 18.1.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 82, 29.3.2003, s. 33.

aby reklama na každé takové vozidlo musela poskytovat nejpozději od roku 2014 koncovým uživatelům oficiální údaje o emisích CO₂ a o spotřebě paliva daného vozidla, pokud se uvádějí informace o spotřebě energie nebo ceně vozidla.

- (13) Vzhledem k velmi vysokým nákladům na výzkum a vývoj a velmi vysokým jednotkovým výrobním nákladům úvodních generací technologií vozidel s velmi nízkými emisemi uhlíku, které mají být uvedeny na trh po vstupu tohoto nařízení v platnost, usiluje toto nařízení o přechodné zrychlení a usnadnění uvádění vozidel s mimořádně nízkými emisemi uhlíku na trh Unie v počátečních fázích jejich prodeje.
- (14) Používání určitých alternativních paliv může přinést významné snížení emisí CO₂ z hlediska celého jejich životního cyklu. Toto nařízení proto obsahuje zvláštní ustanovení zaměřená na další zavádění vozidel využívajících určitá alternativní paliva na trh Unie.
- (15) S cílem zlepšit sběr údajů o spotřebě paliva a měření této spotřeby by Komise měla do 1. ledna 2012 posoudit, zda je třeba změnit příslušné právní předpisy a začlenit do nich povinnost výrobců žádajících o schválení typu vozidla kategorie N₁ definovaného v příloze II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla⁽¹⁾, vybavit každé vozidlo měřicem spotřeby paliva.
- (16) S cílem zajistit soulad s nařízením (ES) č. 443/2009 a zabránit zneužívání by se uvedený cíl měl uplatňovat na nová lehká užitková vozidla, která jsou v Unii registrována poprvé a která nebyla předtím registrována mimo Unii, s výjimkou omezeného období.
- (17) Směrnice 2007/46/ES zřizuje harmonizovaný rámec obsahující správní ustanovení a všeobecné technické požadavky týkající se schvalování všech nových vozidel v její oblasti působnosti. Subjekt odpovědný za soulad s tímto nařízením by měl být totožný se subjektem, který odpovídá za všechny aspekty postupu schvalování typu v souladu se směrnicí 2007/46/ES a za zajištění shodnosti výroby.
- (18) Výrobci by měli mít možnost rozhodnout, jak svých cílů podle tohoto nařízení dosáhnout, a mělo by jim být

umožněno spíše počítat průměrné emise svého nového vozového parku než dodržovat cíle CO₂ pro každé jednotlivé vozidlo. Od výrobců by se proto mělo požadovat, aby zajistili, že průměrné specifické emise všech nových lehkých užitkových vozidel registrovaných v Unii, za která zodpovídají, nepřesahují průměr emisních cílů pro tato vozidla. Aby bylo zavádění tohoto požadavku usnadněno, mělo by být provedeno postupně mezi roky 2014 a 2017. To odpovídá lhůtám a délce zaváděcího období stanoveným v nařízení (ES) č. 443/2009.

- (19) Aby bylo zajištěno, že cíle stanovené pro malovýrobce a specializované výrobce odrážejí zvláštnosti těchto výrobců a jsou v souladu s potenciálem výrobců ke snížení emisí, měly by se pro tyto výrobce v oblasti snižování emisí stanovit alternativní cíle, které odpovídají technologickému potenciálu vozidel příslušného výrobce ke snížení specifických emisí CO₂ a charakteristikám daného segmentu trhu. Tato výjimka by měla být zahrnuta do přezkumu cílů pro specifické emise stanovených v příloze I, který má být dokončen do začátku roku 2013.
- (20) Strategie Unie na snižování emisí CO₂ z osobních automobilů a lehkých užitkových vozidel zavedla integrovaný přístup na dosažení cíle Unie ve výši 120 g CO₂/km do roku 2012 a rovněž představuje dlouhodobou vizi dalšího snižování emisí. Nařízení (ES) č. 443/2009 potvrzuje tento dlouhodobý výhled stanovením cíle průměrných emisí ve výši 95 g CO₂/km pro nový vozový park. S cílem zajistit soulad s tímto přístupem a poskytnout průmyslu jistotu při plánování by měl být stanoven dlouhodobý cíl na rok 2020 pro specifické emise CO₂ u lehkých užitkových vozidel.
- (21) Aby se výrobcům umožnila pružnost při plnění jejich emisních cílů podle tohoto nařízení, mohou se dohodnout na vytvoření sdružení na otevřeném, transparentním a nediskriminačním základě. Pokud výrobci vytvoří sdružení, cíle jednotlivých výrobců by se měly nahradit společným cílem sdružení, který by měl být společně dosažen členy sdružení.
- (22) Specifické emise CO₂ dokončených vozidel by měly být připsány výrobcí základního vozidla.
- (23) Aby se zajistilo, že hodnoty emisí CO₂ a účinnosti paliva u dokončených vozidel jsou reprezentativní, měla by Komise navrhnout konkrétní postup a zvážit případnou revizi právní úpravy schvalování typu.

(¹) Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1.

- (24) Aby bylo zajištěno plnění cílů podle tohoto nařízení, je zapotřebí důkladný mechanismus k zajištění souladu.
- (25) Specifické emise CO₂ z nových lehkých užitkových vozidel jsou v Unii měřeny harmonizovaným způsobem podle metodiky stanovené nařízením (ES) č. 715/2007. Aby byla administrativní zátěž vyplývající z tohoto systému co nejmenší, měl by být soulad měřen pomocí údajů o registracích nových vozidel v Unii sbíraných členskými státy a hlášených Komisi. S cílem zajistit soudržnost údajů určených k posouzení souladu by měla být pravidla pro sběr a vykazování těchto údajů co nejvíce harmonizována.
- (26) Směrnice 2007/46/ES vyžaduje, aby výrobci vydávali prohlášení o shodě, jímž musí být opatřeno každé nové lehké užitkové vozidlo, a aby členský stát dovolil registraci nového lehkého užitkového vozidla a jeho uvedení do provozu, pouze pokud je opatřeno platným prohlášením o shodě. Údaje sbírané členskými státy by měly být v souladu s prohlášením o shodě vydaným výrobcem lehkého užitkového vozidla a měly by se zakládat pouze na tomto dokumentu. Pro údaje získané na základě prohlášení o shodě by měla existovat databáze podle norem Unie. Ta by měla sloužit jako jediný referenční zdroj, který členskými státy umožní jednodušším způsobem uchovávat registrační údaje v případě nové registrace vozidel.
- (27) Plnění cílů podle tohoto nařízení výrobci by mělo být hodnoceno na úrovni Unie. Výrobci, jejichž průměrné specifické emise CO₂ přesahují emise povolené v rámci tohoto nařízení, by měli uhradit poplatek za překročení emisí za každý kalendářní rok počínaje 1. lednem 2014. Poplatek by měl být stanoven v závislosti na rozsahu, v němž výrobci nesplnili svůj cíl. Má-li být zajištěn soulad, měl by být mechanismus poplatků podobný mechanismu stanovenému nařízením (ES) č. 443/2009. Částky poplatků za překročení emisí by měly být považovány za příjem souhrnného rozpočtu Evropské unie.
- (28) Žádná vnitrostátní opatření, která mohou členské státy zachovávat nebo zavádět v souladu s článkem 193 Smlouvy o fungování Evropské unie, by neměla vzhledem k účelu tohoto nařízení a postupům jím zavedeným ukládat výrobcům dodatečné nebo přísnější sankce za to, že nesplní cíle stanovené v tomto nařízení.
- (29) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno plné uplatňování pravidel Unie o hospodářské soutěži.
- (30) Měly by být zváženy nové způsoby dosažení dlouhodobého cíle, zejména v souvislosti se sklonem křivky, parametrem užítkovosti a systémem poplatků za překročení emisí.
- (31) Na spotřebu paliva a emise CO₂ má velký vliv rychlost silničních vozidel. Navíc při neexistujícím omezení rychlosti pro lehká užitková vozidla je možné, že existuje určitá hospodářská soutěž, pokud jde o maximální rychlost, což by mohlo vést k nadměrně dimenzovaným hnacím ústrojím a s nimi spojené nízké účinnosti v podmínkách pomalejšího provozu. Proto je vhodné přezkoumat proveditelnost rozšíření oblasti působnosti směrnice Rady 92/6/EHS ze dne 10. února 1992 o montáži a použití omezovačů rychlosti u určitých kategorií motorových vozidel ve Společenství⁽¹⁾ se záměrem zahrnout lehká užitková vozidla, na která se vztahuje toto nařízení.
- (32) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení, zejména pro přijetí podrobných pravidel o sledování a hlášení průměrných emisí, totiž shromažďování, registraci, prezentaci, předávání, výpočet a zveřejňování údajů o průměrných emisích, a o uplatňování požadavků stanovených v příloze II, jakož i pro přijetí prováděcích pravidel pro výběr poplatků za překročení emisí a podrobných ustanovení o postupu schvalování inovativních technologií, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽²⁾.
- (33) Komise by měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změnu požadavků na sledování a hlášení stanovených v příloze II s ohledem na zkušenosti s používáním tohoto nařízení, o úpravu hodnoty M₀ uvedené v příloze I tak, aby vyjadřovala průměrnou hmotnost nových lehkých užitkových vozidel za předchozí tři kalendářní roky, o stanovení pravidel pro výklad kritérií způsobilosti k výjimkám, obsah žádostí o udělení výjimky a obsah a posouzení programů na snižování specifických emisí CO₂ a o úpravu vzorců stanovených v příloze I s cílem zohlednit změny v regulačním zkušebním postupu pro měření specifických emisí CO₂. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.

(1) Úř. věst. L 57, 2.3.1992, s. 27.

(2) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

(34) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení výkonnostních požadavků na emise CO₂ pro nová lehká užitková vozidla, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a cíle

1. Toto nařízení stanoví výkonnostní požadavky na emise CO₂ pro nová lehká užitková vozidla. Toto nařízení stanoví průměrné emise CO₂ z nových lehkých užitkových vozidel ve výši 175 g CO₂/km pomocí zlepšení technologií vozidel, jak jsou měřeny v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007 a prováděcími opatřeními k němu, a pomocí inovativních technologií.

2. Toto nařízení stanoví pro dobu od roku 2020 cíl 147 g CO₂/km pro průměrné emise nových lehkých užitkových vozidel registrovaných v Unii, a to po potvrzení proveditelnosti, jak je uvedeno v čl. 13 odst. 1.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na motorová vozidla kategorie N₁ definovaná v příloze II směrnice 2007/46/ES s referenční hmotností nepřesahující 2 610 kg a na vozidla kategorie N₁, na něž je schválení typu rozšířeno podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 715/2007 (dále jen „lehká užitková vozidla“), která jsou v Unii registrována poprvé a která nebyla předtím registrována mimo Unii (dále jen „nová lehká užitková vozidla“).

2. Předchozí registrace mimo Unii provedená méně než tři měsíce před registrací v Unii se nezohledňuje.

3. Toto nařízení se nevztahuje na vozidla zvláštního určení definovaná v bodě 5 části A přílohy II směrnice 2007/46/ES.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „průměrnými specifickými emisemi CO₂“ ve vztahu k výrobci průměr specifických emisí CO₂ ze všech nových lehkých užitkových vozidel, jichž je výrobcem;

b) „prohlášením o shodě“ prohlášení podle článku 18 směrnice 2007/46/ES;

c) „dokončeným vozidlem“ vozidlo, jehož schválení typu je uděleno po dokončení procesu víceetapového schvalování typu podle směrnice 2007/46/ES;

d) „úplným vozidlem“ vozidlo, jež nemusí být pro splnění příslušných technických požadavků směrnice 2007/46/ES dokončeno;

e) „základním vozidlem“ vozidlo, jež se využívá v počáteční fázi víceetapového schválení typu;

f) „výrobcem“ osoba nebo subjekt, který schvalovacímu orgánu odpovídá za všechna hlediska postupu ES schvalování typu v souladu se směrnicí 2007/46/ES a za zajištění shodnosti výroby;

g) „hmotností“ hmotnost vozidla s karoserií v provozním stavu, jak je uvedena v prohlášení o shodě a definována v bodě 2.6 přílohy I směrnice 2007/46/ES;

h) „specifickými emisemi CO₂“ emise z lehkého užitkového vozidla měřené v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007 a určené jako hmotnostní emise CO₂ (kombinace) v prohlášení o shodě úplného nebo dokončeného vozidla;

i) „cílem pro specifické emise“ ve vztahu k výrobcí průměr směrných specifických emisí CO₂ určený podle přílohy I ve vztahu ke každému novému lehkému užitkovému vozidlu, kterého je výrobcem, nebo pokud je výrobcí udělena výjimka podle článku 11, cíl pro specifické emise určený v souladu s uvedenou výjimkou;

j) „stopou“ průměrný rozchod kol vynásobený rozvorem náprav, jak jsou uvedeny v prohlášení o shodě a definovány v bodech 2.1 a 2.3 přílohy I směrnice 2007/46/ES;

k) „užitečným zatížením“ rozdíl mezi technicky přípustnou maximální hmotností naloženého vozidla podle přílohy II směrnice 2007/46/ES a hmotností vozidla.

2. Pro účely tohoto nařízení se „skupinou spojených výrobců“ rozumí výrobce a jeho spojené podniky. V souvislosti s výrobcem se „spojenými podniky“ rozumějí:

a) podniky, v nichž má výrobce, přímo či nepřímo

i) pravomoc vykonávat více než polovinu hlasovacích práv nebo

ii) pravomoc jmenovat více než polovinu členů dozorčího orgánu, správní rady nebo orgánů právně zastupujících podnik nebo

iii) právo řídit záležitosti podniku;

- b) podniky, které mají přímo či nepřímo ve vztahu k výrobcí práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a);
- c) podniky, v nichž podnik uvedený v písmenu b) má přímo či nepřímo práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a);
- d) podniky, v nichž výrobce spolu s jedním nebo více podniky uvedenými v písmenu a), b) nebo c) nebo v nichž dva nebo více posledně zmíněných podniků mají společně práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a);
- e) podniky, v nichž práva a pravomoci uvedené v písmenu a) mají společně výrobce nebo jeden či více jeho spojených podniků uvedených v písmenech a) až d) a jedna nebo více třetích osob.

Článek 4

Cíle pro specifické emise

Na kalendářní rok začínající dnem 1. ledna 2014 a každý následující kalendářní rok zajistí každý výrobce lehkých užitkových vozidel, aby jeho průměrné specifické emise CO₂ nepřekročily jeho cíl pro specifické emise určený v souladu s přílohou I, nebo pokud je výrobcí udělena výjimka podle článku 11, cíl určený v souladu s uvedenou výjimkou.

Nejsou-li k dispozici specifické emise dokončeného vozidla, použije výrobce základního vozidla pro stanovení průměrných specifických emisí CO₂ specifické emise základního vozidla.

Pro účely určení průměrných specifických emisí CO₂ každého výrobce se přihlíží k těmto procentním podílům nových lehkých užitkových vozidel každého výrobce registrovaných v příslušném roce:

- 70 % v roce 2014,
- 75 % v roce 2015,
- 80 % v roce 2016,
- 100 % od roku 2017.

Článek 5

Superkredity

Při výpočtu průměrných specifických emisí CO₂ se každé nové lehké užitkové vozidlo se specifickými emisemi CO₂ nižšími než 50 g CO₂/km započte jako:

- 3,5 lehkých užitkových vozidel v roce 2014,
- 3,5 lehkých užitkových vozidel v roce 2015,
- 2,5 lehkých užitkových vozidel v roce 2016,
- 1,5 lehkých užitkových vozidel v roce 2017,
- 1 lehké užitkové vozidlo od roku 2018.

Po dobu uplatňování systémů udělování superkreditů nesmí maximální počet nových lehkých užitkových vozidel se specifickými emisemi CO₂ nižšími než 50 g CO₂/km, které jsou zohledněny při využití multiplikátorů uvedených v prvním pododstavci, překročit 25 000 na jednoho výrobce.

Článek 6

Cíl pro specifické emise z lehkých užitkových vozidel poháněných alternativním palivem

S cílem určit, zda výrobce plní svůj cíl pro specifické emise CO₂ uvedený v článku 4, se specifické emise CO₂ pro každé lehké užitkové vozidlo navržené tak, aby mohlo používat směs benzínu s 85 % bioetanolu („E85“), které splňuje příslušné právní předpisy Unie nebo evropské technické normy, snižují o 5 % do 31. prosince 2015 vzhledem k většímu potenciálu vozidel poháněných biopalivy, pokud jde o technologické inovace a snižování emisí. Toto snížení se uplatní pouze v případě, že alespoň 30 % čerpacích stanic v členském státě, v němž je dané lehké užitkové vozidlo registrováno, zajišťuje tento druh alternativního paliva splňujícího kritéria udržitelnosti pro biopaliva stanovená v příslušných právních předpisech Unie.

Článek 7

Sdružování

1. Výrobci nových lehkých užitkových vozidel jiní než ti, kterým byla udělena výjimka podle článku 11, mohou za účelem splnění svých povinností podle článku 4 vytvořit sdružení.

2. Dohoda o utvoření sdružení se může vztahovat na jeden či více kalendářních roků, pokud celková doba trvání každé dohody nepřekračuje pět kalendářních let, a musí být uzavřena do 31. prosince prvního kalendářního roku, ve kterém mají být emise sdíleny. Výrobci, kteří tvoří sdružení, sdělí Komisi tyto informace:

- a) výrobce, kteří jsou členy sdružení;
- b) výrobce, který je jmenován správcem sdružení, je kontaktní osobou sdružení a zodpovídá za úhradu případných poplatků za překročení emisí uložených sdružení v souladu s článkem 9;
- c) doklad o tom, že správce sdružení bude schopen splnit povinnosti stanovené v písmenu b).

3. Pokud navrhovaný správce sdružení nesplní požadavek uhradit případné poplatky za překročení emisí uložené sdružení v souladu s článkem 9, oznámí to Komisi výrobcům.

4. Výrobci, kteří jsou členy sdružení, oznámí Komisi společně veškeré změny týkající se správce sdružení, jeho finančního stavu, pokud to může ovlivnit jeho schopnost splnit požadavek uhradit případné poplatky za překročení emisí uložené sdružení v souladu s článkem 9, a změny v členství sdružení nebo zrušení sdružení.

5. Výrobci mohou uzavřít dohody o sdružení za předpokladu, že tyto dohody jsou v souladu s články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie a že umožňují za obchodně přiměřených podmínek otevřenou, transparentní a nediskriminační účast všech výrobců, kteří požádají o členství ve sdružení. Aniž je dotčena všeobecná použitelnost pravidel Unie o hospodářské soutěži na tato sdružení, všichni členové sdružení zajistí zejména, aby v souvislosti s jejich dohodou o sdružení nedocházelo ke sdílení údajů ani výměně informací, s výjimkou:

a) průměrných specifických emisí CO₂;

b) cíle pro specifické emise;

c) celkového počtu registrovaných vozidel.

6. Odstavec 5 se nepoužije, pokud jsou všichni výrobci ve sdružení součástí stejné skupiny spojených výrobců.

7. S výjimkou případu, kdy je učiněno oznámení podle odstavce 3, jsou výrobci ve sdružení, o němž byly podány informace Komisi, považováni pro účely plnění svých závazků podle článku 4 za jednoho výrobce. Informace ze sledování a hlášení týkající se jednotlivých výrobců a případných sdružení jsou zaznamenávány, hlášeny a zpřístupňovány v centrálním registru uvedeném v čl. 8 odst. 4.

Článek 8

Sledování a hlášení průměrných emisí

1. Za kalendářní rok začínající dnem 1. ledna 2012 a každý následující kalendářní rok zaznamená každý členský stát u každého nového lehkého užitkového vozidla registrovaného na jeho území informace v souladu s částí A přílohy II. Tyto informace zpřístupní výrobcům a jejich určeným dovozcům nebo zástupcům v každém členském státě. Členské státy vyvinou maximální úsilí k zajištění transparentní činnosti subjektů předávajících tyto informace.

2. Do 28. února každého roku, počínaje rokem 2013, každý členský stát zjistí a předá Komisi informace uvedené v části B přílohy II týkající se předchozího kalendářního roku. Údaje se předávají ve formátu podle části C přílohy II.

3. Na žádost Komise předá členský stát také úplný soubor údajů sebraných podle odstavce 1.

4. Komise vede centrální registr údajů hlášených členskými státy podle tohoto článku a tento registr veřejně zpřístupní. Do 30. června 2013 a každý následující rok Komise pro každého výrobce předběžně vypočítá:

a) průměrné specifické emise CO₂ za předchozí kalendářní rok;

b) cíl pro specifické emise v předchozím kalendářním roce;

c) rozdíl mezi jeho průměrnými specifickými emisemi CO₂ v předchozím kalendářním roce a jeho cílem pro specifické emise v témž roce.

Komise oznámí každému výrobcí svůj předběžný výpočet pro daného výrobce. Oznámení obsahuje údaje o počtu registrovaných nových lehkých užitkových vozidel a o jejich specifických emisích CO₂ za každý členský stát.

5. Výrobci mohou do tří měsíců ode dne, kdy jim byl oznámen předběžný výpočet podle odstavce 4, oznámit Komisi případné chyby v údajích s uvedením, ve kterém členském státě podle nich k chybě došlo.

6. Komise posoudí veškerá oznámení výrobců a do 31. října předběžné výpočty podle odstavce 4 buď potvrdí, anebo pozmění.

7. Pokud Komise na základě výpočtů podle odstavce 5 týkajících se kalendářních let 2012 a 2013 dojde k závěru, že průměrné specifické emise CO₂ výrobce překračují jeho cíl pro specifické emise, oznámí to výrobcí.

8. Pro sběr a sdělování údajů ze sledování v souladu s tímto nařízením je v každém členském státě příslušný orgán, který byl určen podle čl. 8 odst. 7 nařízení (ES) č. 443/2009.

9. Komise přijme prováděcí pravidla pro sledování a hlášení údajů podle tohoto článku a pro použití přílohy II. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 14 odst. 2.

S cílem zohlednit zkušenosti získané při uplatňování tohoto nařízení může Komise změnit přílohu II prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15 a za podmínek stanovených v člancích 16 a 17.

10. Členské státy také v souladu s tímto článkem shromažďují a hlásí údaje o registracích vozidel kategorií M₂ a N₂ podle přílohy II směrnice 2007/46/ES s referenční hmotností nepřesahující 2 610 kg a vozidel, na něž je schválení typu rozšířeno v souladu s čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 715/2007.

Článek 9

Poplatek za překročení emisí

1. Za období od 1. ledna do 31. prosince 2014 a každý následující kalendářní rok, v němž průměrné specifické emise CO₂ výrobce překročí jeho cíl pro specifické emise, uloží Komise výrobci nebo správci sdružení poplatek za překročení emisí.

2. Poplatek za překročení emisí podle odstavce 1 se vypočítá pomocí těchto vzorců:

a) Od roku 2014 do roku 2018:

i) Za překročení emisí o více než 3 g CO₂/km:

$((\text{překročení emisí} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR} + 45 \text{ EUR}) \times$
počet nových lehkých užitkových vozidel.

ii) Za překročení emisí o více než 2 g CO₂/km, avšak nejvýše 3 g CO₂/km:

$((\text{překročení emisí} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR} + 20 \text{ EUR}) \times$
počet nových lehkých užitkových vozidel.

iii) Za překročení emisí o více než 1 g CO₂/km, avšak nejvýše 2 g CO₂/km:

$((\text{překročení emisí} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR} + 5 \text{ EUR}) \times$
počet nových lehkých užitkových vozidel.

iv) Za překročení emisí o nejvýše 1 g CO₂/km:

$(\text{překročení emisí} \times 5 \text{ EUR}) \times$ počet nových lehkých užitkových vozidel.

b) Od roku 2019:

$(\text{překročení emisí} \times 95 \text{ EUR}) \times$ počet nových lehkých užitkových vozidel.

Pro účely tohoto článku se rozumí:

— „překročením emisí“ kladný počet gramů na kilometr, o které průměrné specifické emise CO₂ výrobce – s ohledem na snížení emisí CO₂ v důsledku inovativních technologií schválených podle článku 12 – překročily jeho cíl pro specifické emise v daném kalendářním roce nebo jeho části, na které se vztahuje povinnost podle článku 4, zaokrouhlený na tři desetinná místa, a

— „počtem nových lehkých užitkových vozidel“ počet nových lehkých užitkových vozidel, jichž je výrobcem a jež byly zaregistrovány v daném období podle zaváděcích kritérií stanovených v článku 4.

3. Komise přijme prováděcí pravidla pro vybírání poplatků za překročení emisí podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 14 odst. 2.

4. Částky poplatku za překročení emisí se považují za příjem souhrnného rozpočtu Evropské unie.

Článek 10

Zveřejnění výkonnosti výrobců

1. Do 31. října 2013 a do 31. října každého následujícího roku zveřejní Komise seznam, ve kterém u každého výrobce uvede:

a) jeho cíl pro specifické emise za předchozí kalendářní rok;

b) jeho průměrné specifické emise CO₂ v předchozím kalendářním roce;

c) rozdíl mezi jeho průměrnými specifickými emisemi CO₂ v předchozím kalendářním roce a jeho cílem pro specifické emise v daném roce;

d) průměrné specifické emise CO₂ pro všechna nová lehká užitková vozidla registrovaná v Unii v předchozím kalendářním roce a

e) průměrnou hmotnost všech nových lehkých užitkových vozidel registrovaných v Unii v předchozím kalendářním roce.

2. Od 31. října 2015 seznam zveřejňovaný podle odstavce 1 rovněž uvede, zda výrobce splnil pro předchozí kalendářní rok požadavky uvedené v článku 4.

Článek 11

Výjimky pro určité výrobce

1. Žádost o výjimku z cíle pro specifické emise vypočteného v souladu s přílohou I může podat výrobce méně než 22 000 nových lehkých užitkových vozidel registrovaných v Unii za kalendářní rok, který:

a) není součástí skupiny spojených výrobců, nebo

b) je součástí skupiny spojených výrobců, která celkově odpovídá za méně než 22 000 nových lehkých užitkových vozidel registrovaných v Unii za kalendářní rok, nebo

c) je součástí skupiny spojených výrobců, ale provozuje svá vlastní výrobní zařízení a konstrukční středisko.

2. Výjimku, o níž je požádáno podle odstavce 1, lze udělit nejvýše na dobu pěti kalendářních let. Žádost se podává Komisi a musí obsahovat:

a) jméno a kontaktní osobu výrobce;

b) důkaz, že výrobce je způsobilý pro výjimku podle odstavce 1;

c) údaje o lehkých užitkových vozidlech, která vyrábí, včetně hmotnosti a specifických emisí CO₂ z uvedených lehkých užitkových vozidel, a

d) cíl pro specifické emise v souladu s jeho potenciálem snížení emisí, včetně hospodářského a technologického potenciálu ke snížení jeho specifických emisí CO₂, zohledňující charakteristiky trhu pro vyráběný typ lehkého užitkového vozidla.

3. Pokud se Komise domnívá, že je výrobce způsobilý pro výjimku, o níž požádal podle odstavce 1, a usoudí, že cíl pro specifické emise navržený výrobcem je v souladu s jeho potenciálem snížení emisí, včetně hospodářského a technologického potenciálu ke snížení specifických emisí CO₂, s přihlédnutím k charakteristikám trhu pro vyráběný typ lehkého užitkového vozidla, udělí tomuto výrobcovi výjimku. Výjimka se použije od 1. ledna roku následujícího po dni udělení výjimky.

4. Výrobce, na něhož se vztahuje výjimka v souladu s tímto článkem, bezodkladně oznámí Komisi každou změnu, která ovlivňuje nebo může ovlivnit jeho způsobilost k výjimce.

5. Pokud se Komise domnívá, ať už na základě oznámení podle odstavce 4 nebo jiném základě, že výrobce již není způsobilý k výjimce, zruší výjimku s účinkem od 1. ledna následujícího kalendářního roku a oznámí to výrobcovi.

6. Pokud výrobce nedosahuje svého cíle pro specifické emise, uloží mu Komise poplatek za překročení emisí podle článku 9.

7. Komise přijme pravidla k doplnění odstavců 1 až 6 tohoto článku, mimo jiné o výkladu kritérií způsobilosti k výjimce, obsahu žádostí a obsahu a posouzení programů na snižování specifických emisí CO₂, prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15 a za podmínek stanovených v článcích 16 a 17.

8. Žádosti o výjimku obsahující podpůrné informace, oznámení podle odstavce 4, zrušení výjimky podle odstavce 5, uložení poplatku za překročení emisí podle odstavce 6 výrobcovi a akty přijaté podle odstavce 7 se zpřístupní veřejnosti v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise⁽¹⁾.

Článek 12

Ekologická inovace

1. Na žádost dodavatele nebo výrobce se zohlední snížení emisí CO₂ dosažené použitím inovativních technologií. Celkový příspěvek těchto technologií ke snížení cíle pro průměrné specifické emise každého výrobce činí nejvýše 7 g CO₂/km.

2. Komise přijme podrobná pravidla o postupu schvalování těchto inovativních technologií do 31. prosince 2012. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 14 odst. 2 tohoto nařízení. Tato prováděcí pravidla musí být

v souladu s pravidly přijatými podle čl. 12 odst. 2 nařízení (ES) č. 443/2009 a vycházet z těchto kritérií pro inovativní technologie:

- a) snížení emisí CO₂ dosažené použitím daných inovativních technologií musí být možné přičíst dodavateli či výrobcovi;
- b) inovativní technologie musí mít ověřitelný přínos ke snížení emisí CO₂;
- c) inovativní technologie nesmějí být zahrnuty v měření CO₂ v rámci standardního zkušebního cyklu ani v závazných ustanoveních na základě doplňkových dodatečných opatření pro dodržení snížení o 10 g CO₂/km uvedeného v článku 1 nařízení (ES) č. 443/2009, ani nesmějí být povinné podle jiných právních předpisů Unie.

3. Dodavatel nebo výrobce, který žádá o schválení určitého opatření jako inovativní technologie, předloží Komisi zprávu, která musí obsahovat i zprávu o ověření provedeném nezávislým a autorizovaným subjektem. V případě možného vzájemného působení mezi daným opatřením a jinou, již schválenou inovativní technologií uvede zpráva toto vzájemné působení a ve zprávě o ověření se vyhodnotí, do jaké míry toto vzájemné působení ovlivňuje snížení dosažené prostřednictvím každého opatření.

4. Komise potvrzuje dosažené snížení na základě kritérií stanovených v odstavci 2.

Článek 13

Přezkum a zpráva

1. Do 1. ledna 2013 dokončí Komise přezkum cílů pro specifické emise uvedených v příloze I a výjimek uvedených v článku 11 s cílem stanovit:

- způsoby, jak do roku 2020 nákladově efektivním způsobem dosáhnout dlouhodobého cíle 147 g CO₂/km, a to pod podmínkou potvrzení jeho proveditelnosti na základě aktualizovaných výsledků posouzení dopadů, a
- aspekty plnění uvedeného cíle, včetně poplatku za překročení emisí.

Komise předloží podle potřeby na základě tohoto přezkumu a svého posouzení dopadu, které zahrne celkové posouzení dopadu na automobilový průmysl a na něm závislá odvětví, návrh na změnu tohoto nařízení řádným legislativním postupem a způsobem, který bude v co nejvyšší míře nestranný z hlediska hospodářské soutěže, sociálně spravedlivý a udržitelný.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

2. Komise s ohledem na splnění dlouhodobého cíle od roku 2020 předloží podle potřeby Evropskému parlamentu a Radě do roku 2014 návrh na zahrnutí vozidel kategorií N₂ a M₂ definovaných v příloze II směrnice 2007/46/ES s referenční hmotností nepřesahující 2 610 kg a vozidel, na něž je schválení typu rozšířeno v souladu s čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 715/2007, do oblasti působnosti tohoto nařízení.

3. Do roku 2014 Komise v návaznosti na posouzení dopadů zveřejní zprávu o dostupnosti údajů o stopě a užitečném zatížení a jejich užití jako parametrů užítkovosti pro určení cílů pro specifické emise a případně předloží Evropskému parlamentu a Radě řádným legislativním postupem návrh na změnu přílohy I.

4. Do 31. prosince 2011 Komise stanoví postup pro získávání reprezentativních hodnot emisí CO₂, účinnosti paliv a hmotnosti dokončených vozidel, přičemž zajistí, aby výrobce základního vozidla měl včasný přístup k hmotnosti a specifickým emisím CO₂ dokončeného vozidla.

5. Do 31. října 2016 a poté každé tři roky Komise změní prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci, v souladu s článkem 15 a za podmínek stanovených v člancích 16 a 17 přílohu I s cílem upravit hodnotu M₀ tak, aby vyjadřovala průměrnou hmotnost nových lehkých užitkových vozidel za předchozí tři kalendářní roky.

Tyto změny nabudou účinku poprvé dne 1. ledna 2018 a poté každé tři roky.

6. Komise zahrne lehká užitková vozidla do přezkumu postupů pro měření emisí CO₂ podle čl. 13 odst. 3 nařízení (ES) č. 443/2009.

Ode dne použitelnosti revidovaného postupu pro měření emisí CO₂ nejsou inovativní technologie nadále schvalovány postupem stanoveným v článku 12.

Komise zahrne lehká užitková vozidla do přezkumu směrnice 2007/46/ES v souladu s čl. 13 odst. 4 nařízení (ES) č. 443/2009.

Komise upraví vzorce stanovené v příloze I prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15 a za podmínek stanovených v člancích 16 a 17, aby byly zohledněny veškeré změny v regulačním zkušebním postupu pro měření specifických emisí CO₂.

Článek 14

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený článkem 9 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 15

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 9 druhém pododstavci, čl. 11 odst. 7 a čl. 13 odst. 5 a čl. 13 odst. 6 čtvrtém pododstavci je svěřena Komisi na dobu pěti let od 3. června 2011. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší v souladu s článkem 16.

2. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v člancích 16 a 17.

Článek 16

Zrušení přenesené pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 9 druhém pododstavci, čl. 11 odst. 7 a čl. 13 odst. 5 a čl. 13 odst. 6 čtvrtém pododstavci kdykoli zrušit.

2. Orgán, který zahájil vnitřní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, uvědomí v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mohlo být zrušeno, a možné důvody tohoto zrušení.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.

*Článek 17***Námítky proti aktům v přenesené pravomoci**

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námítky ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení.

Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námítky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, akt se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupuje v platnost dnem v něm stanoveným.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty, pokud Evropský parlament i Rada uvědomí Komisi o svém úmyslu námítky nevyslovit.

3. Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 vysloví námítky. Orgán, který vyslovuje námítky proti aktu v přenesené pravomoci, je odůvodní.

*Článek 18***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Štrasburku dne 11. května 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předsedkyně
GYŐRI E.

PŘÍLOHA I

CÍLE PRO SPECIFICKÉ EMISE CO₂

1. Směrné specifické emise CO₂ pro každé nové lehké užitkové vozidlo, měřené v gramech na kilometr, se určují v souladu s těmito vzorci:
 - a) Od roku 2014 do roku 2017:
Směrné specifické emise CO₂ = 175 + a × (M – M₀),
kde:
M = hmotnost vozidla v kilogramech (kg)
M₀ = 1 706,0
a = 0,093.
 - b) Od roku 2018:
Směrné specifické emise CO₂ = 175 + a × (M – M₀),
kde:
M = hmotnost vozidla v kilogramech (kg)
M₀ = hodnota přijatá podle čl. 13 odst. 5
a = 0,093.
 2. Cíl pro specifické emise pro výrobce v kalendářním roce se vypočítá jako průměr směrných specifických emisí CO₂ každého nového lehkého užitkového vozidla registrovaného v uvedeném kalendářním roce, jehož je výrobcem.
-

PŘÍLOHA II

SLEDOVÁNÍ A HLÁŠENÍ EMISÍ

- A. Sběr údajů o nových lehkých užitkových vozidlech a zjištění údajů ze sledování emisí CO₂
1. Za kalendářní rok začínající dnem 1. ledna 2012 a každý následující kalendářní rok zaznamenají členské státy u každého nového lehkého užitkového vozidla registrovaného na jejich území tyto údaje:
 - a) výrobce;
 - b) typ, variantu a verzi;
 - c) specifické emise CO₂ (g/km);
 - d) hmotnost (kg);
 - e) rozvor náprav (mm);
 - f) rozchody kol u řízené nápravy (mm) a další nápravy (mm);
 - g) technicky přípustnou maximální hmotnost naloženého vozidla (kg) podle přílohy III směrnice 2007/46/ES.
 2. Údaje uvedené v bodu 1 se zjišťují z prohlášení o shodě příslušného lehkého užitkového vozidla. Pokud prohlášení o shodě uvádí minimální i maximální hmotnost lehkého užitkového vozidla, použijí členské státy pro účely tohoto nařízení pouze maximální hodnotu. V případě vozidel na dvojitě palivo (benzín/plyn), jejichž prohlášení o shodě obsahují konkrétní údaje o specifických emisích CO₂ pro oba druhy paliva, použijí členské státy pouze hodnotu naměřenou pro plyn.
 3. Za kalendářní rok začínající dnem 1. ledna 2012 a každý následující kalendářní rok zjišťuje každý členský stát metodami stanovenými v části B této přílohy pro každého výrobce tyto údaje:
 - a) celkový počet nových lehkých užitkových vozidel registrovaných na jeho území;
 - b) průměrné specifické emise CO₂, jak je uvedeno v bodě 2 části B této přílohy;
 - c) průměrnou hmotnost, jak je uvedeno v bodě 3 části B této přílohy;
 - d) pro každou verzi každého variantu každého typu nového lehkého užitkového vozidla:
 - i) celkový počet nových lehkých užitkových vozidel registrovaných na jeho území, jak je uvedeno v bodě 4 části B této přílohy,
 - ii) specifické emise CO₂,
 - iii) hmotnost,
 - iv) stopu vozidla, jak je vymezena v bodě 5 části B této přílohy,
 - v) užitečné zatížení.
- B. Metoda zjišťování údajů ze sledování emisí CO₂ z nových lehkých užitkových vozidel
- Údaje ze sledování, které mají členské státy zjistit v souladu s bodem 3 části A této přílohy, se zjišťují metodou popsanou v této části.
1. Počet nových registrovaných lehkých užitkových vozidel (N)

Členské státy zjistí počet nových lehkých užitkových vozidel registrovaných na jejich území v příslušném roce sledování (N).

2. Průměrné specifické emise CO₂ nových lehkých užitkových vozidel (S_{ave})

Průměrné specifické emise CO₂ ze všech nových lehkých užitkových vozidel nově registrovaných na území členského státu v roce sledování (S_{ave}) se vypočtou tak, že se součet specifických emisí CO₂ z každého jednotlivého nového vozidla (S) vydělí počtem nových vozidel (N).

$$S_{ave} = (1/N) \times \Sigma S$$

3. Průměrná hmotnost nových lehkých užitkových vozidel

Průměrná hmotnost ze všech nových lehkých užitkových vozidel registrovaných na území členského státu v roce sledování (M_{ave}) se vypočítá tak, že se součet hmotnosti každého jednotlivého nového vozidla (M) vydělí počtem nových vozidel (N).

$$M_{ave} = (1/N) \times \Sigma M$$

4. Rozdělení nových lehkých užitkových vozidel podle verze

Pro každou verzi každé varianty každého typu nového lehkého užitkového vozidla se zaznamenává počet nově registrovaných vozidel, hmotnosti vozidel, specifické emise CO₂, rozvor náprav, rozchody kol a technicky přípustná maximální hmotnost naloženého vozidla.

5. Stopa

Stopa vozidla se vypočte tak, že se rozvor náprav vozidla vynásobí jeho průměrným rozchodem kol.

6. Užitečné zatížení

Užitečné zatížení vozidla se stanoví jako rozdíl mezi maximální technicky přípustnou hmotností naloženého vozidla podle přílohy II směrnice 2007/46/ES a hmotností vozidla.

7. Dokončená vozidla

V případě vozidel vyráběných ve více fázích jsou specifické emise CO₂ dokončených vozidel připsány výrobcí základního vozidla.

S cílem zajistit, aby byly hodnoty emisí CO₂, účinnosti paliva a hmotnosti dokončených vozidel reprezentativní, aniž by byl nepřiměřeně zatížen výrobce základního vozidla, Komise navrhne zvláštní postup monitorování, provede nejpozději do 31. prosince 2011 revizi příslušných právních předpisů týkajících se schvalování typu a učiní jejich nezbytné změny.

Při definování tohoto postupu Komise případně stanoví, jakým způsobem se monitorují hodnoty CO₂ a hodnoty hmotnosti, zda na základě tabulky hodnot CO₂ odpovídajících různým kategoriím konečné setrvačné hmotnosti nebo na základě jediné hodnoty CO₂ odvozené od hmotnosti základního vozidla zvýšené o standardní přidanou hmotnost odlišenou podle třídy N₁. V druhém případě by se tato hmotnost použila i v části C této přílohy.

Komise také zajistí, aby měl výrobce základního vozidla včas přístup k údajům o hmotnosti a specifických emisích CO₂ dokončeného vozidla.

C. Formát pro předávání údajů

Za každý rok ohlásí členské státy údaje popsané v bodě 3 části A této přílohy pro každého výrobce v tomto formátu:

Část 1 – Souhrnné údaje ze sledování

Členský stát ⁽¹⁾ :	
Rok:	
Zdroj údajů:	

Výrobce	Celkový počet nových registrovaných lehkých užitkových vozidel	Počet nových lehkých užitkových vozidel s hodnotou emisí	Počet nových lehkých užitkových vozidel s hodnotou hmotnosti	Počet nových lehkých užitkových vozidel s hodnotou rozvoru náprav	Počet nových lehkých užitkových vozidel s hodnotou rozchodu kol u řízené nápravy	Počet nových lehkých užitkových vozidel s hodnotou rozchodu kol u další nápravy
(Výrobce 1)
(Výrobce 2)
...
Všichni výrobci celkem

⁽¹⁾ ISO 3166 alfa-2 kódy s výjimkou Řecka a Spojeného království, pro které se používají kódy „EL“ a „UK“.

Část 2 – Podrobné údaje ze sledování

Jméno výrobce Standardní označení EU	Jméno výrobce Standardní vnitrostátní označení	Jméno výrobce Označení v národním registru	Typ	Varianta	Verze	Značka	Obchodní název	Kategorie schváleného typu vozidla	Kategorie registrovaného vozidla	Celkový počet nových registrací	Specifické emise CO ₂ (g/km)	Hmotnost (kg)	Technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla (kg)	Rozvor náprav (mm)	Rozchody kol u řízené nápravy (mm)	Rozchody kol u další nápravy (mm)	Druh paliva	Režim paliva	Kapacita (cm ³)	Spotřeba elektrické energie (Wh/km)	Kód inovativní technologie nebo skupiny inovativních technologií	Snížení emisí pomocí inovativních technologií
Výr. 1	Výr. 1	Výr. 1	Typ 1	Varianta 1	Verze 1
Výr. 1	Výr. 1	Výr. 1	Typ 1	Varianta 1	Verze 2
Výr. 1	Výr. 1	Výr. 1	Typ 1	Varianta 2	Verze 1
Výr. 1	Výr. 1	Výr. 1	Typ 1	Varianta 2	Verze 2
Výr. 1	Výr. 1	Výr. 1	Typ 2	Varianta 1	Verze 1
Výr. 1	Výr. 1	Výr. 1	Typ 2	Varianta 1	Verze 2

Jméno výrobce Standardní označení EU	Jméno výrobce Standardní vnitrostátní označení	Jméno výrobce Označení v národním registru	Typ	Varianta	Verze	Značka	Obchodní název	Kategorie schváleného typu vozidla	Kategorie registrovaného vozidla	Celkový počet nových registrací	Specifické emise CO ₂ (g/km)	Hmotnost (kg)	Technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla (kg)	Rozvor náprav (mm)	Rozchody kol u řízené nápravy (mm)	Rozchody kol u další nápravy (mm)	Druh paliva	Režim paliva	Kapacita (cm ³)	Spotřeba elektrické energie (Wh/km)	Kód inovativní technologie nebo skupiny inovativních technologií	Snížení emisí pomocí inovativních technologií
Výr. 1	Výr. 1	Výr. 1	Typ 2	Varianta 2	Verze 1
Výr. 1	Výr. 1	Výr. 1	Typ 2	Varianta 2	Verze 2
Výr. 1	Výr. 1	Výr. 1
Výr. 2	Výr. 2	Výr. 2	Typ 1	Varianta 1	Verze 1
Výr. 2	Výr. 2	Výr. 2	Typ 1	Varianta 1	Verze 2
Výr. 2	Výr. 2	Výr. 2	Typ 1	Varianta 2	Verze 1

Jméno výrobce Standardní označení EU	Jméno výrobce Standardní vnitrostátní označení	Jméno výrobce Označení v národním registru	Typ	Varianta	Verze	Značka	Obchodní název	Kategorie schváleného typu vozidla	Kategorie registrovaného vozidla	Celkový počet nových registrací	Specifické emise CO ₂ (g/km)	Hmotnost (kg)	Technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla (kg)	Rozvor náprav (mm)	Rozchody kol u řízené nápravy (mm)	Rozchody kol u další nápravy (mm)	Druh paliva	Režim paliva	Kapacita (cm ³)	Spotřeba elektrické energie (Wh/km)	Kód inovativní technologie nebo skupiny inovativních technologií	Snížení emisí pomocí inovativních technologií
Výr. 2	Výr. 2	Výr. 2	Typ 1	Varianta 2	Verze 2
Výr. 2	Výr. 2	Výr. 2	Typ 2	Varianta 1	Verze 1
Výr. 2	Výr. 2	Výr. 2	Typ 2	Varianta 1	Verze 2
Výr. 2	Výr. 2	Výr. 2	Typ 2	Varianta 2	Verze 1
Výr. 2	Výr. 2	Výr. 2	Typ 2	Varianta 2	Verze 2
Výr. 2	Výr. 2	Výr. 2

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 511/2011

ze dne 11. května 2011,

kterým se provádí ustanovení o dvoustranných ochranných opatřeních Dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Korejskou republikou

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 23. dubna 2007 pověřila Rada Komisi, aby jménem Unie a jejích členských států zahájila jednání o dohodě o volném obchodu s Korejskou republikou (dále jen „Korea“).

(2) Tato jednání byla uzavřena a Dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé (dále jen „dohoda“) byla podepsána dne 6. října 2010 ⁽²⁾, Evropský parlament s ní vyslovil souhlas dne 17. února 2011 ⁽³⁾ a dohoda se má uplatňovat v souladu s článkem 15.10 dohody.

(3) Je nezbytné stanovit postupy pro uplatňování některých ustanovení dohody týkající se ochranných opatření.

(4) Měly by se definovat pojmy „vážná újma“, „hrozba vážné újmy“ a „přechodné období“, na které odkazuje článek 3.5 dohody.

(5) Ochranná opatření mohou přicházet v úvahu pouze tehdy, jestliže je dotčený výrobek do Unie dovážen v tak zvýšených množstvích a za takových podmínek, že vzniká nebo hrozí vážná újma výrobcům obdobného nebo přímo soutěžícího produktu v Unii, jak je stanoveno v článku 3.1 dohody.

(6) Ochranná opatření by měla mít jednu z forem uvedených v článku 3.1 dohody.

(7) Sledování a přezkum dohody a zavedení případných ochranných opatření by měly být prováděny co nejtransparentněji.

(8) Komise by měla jednou ročně předložit zprávu o provádění dohody a o použití ochranných opatření.

(9) Je třeba stanovit podrobnou úpravu zahájení řízení. Komise by měla od členských států obdržet informace včetně dostupných důkazů o jakémkoli vývoji dovozu, který by mohl vyžadovat použití ochranných opatření.

(10) Spolehlivost statistik o veškerém dovozu z Koreje do Unie je proto rozhodující při stanovení toho, zda jsou splněny podmínky pro použití ochranných opatření.

(11) V některých případech může nárůst dovozu soustředěného v jednom nebo ve více členských státech způsobit výrobnímu odvětví Unie vážnou újmu nebo hrozbu vážné újmy. V případě, že nárůst dovozu je soustředěn v jednom nebo ve více členských státech, může Komise zavést opatření předchozí kontroly. Komise důkladně zváží, jakým způsobem lze definovat výrobek, který je předmětem šetření, a tedy i výrobní odvětví Unie vyrábějící takový výrobek, aby byla zajištěna účinná náprava a zároveň byla plně dodržena kritéria stanovená tímto nařízením a dohodou.

(12) Existují-li dostatečné a jednoznačné důkazy odůvodňující zahájení řízení, měla by Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejnit oznámení, jak stanoví čl. 3.2 odst. 2 dohody.

(13) Je třeba stanovit podrobnou úpravu zahájení šetření, přístupu zúčastněných stran k získaným informacím a kontroly těchto informací, slyšení účastníků řízení, jakož i možnosti účastníků řízení předložit svá stanoviska, jak stanoví čl. 3.2 odst. 2 dohody.

(14) Komise by měla Koreu o zahájení šetření písemně uvědomit a provést s ní konzultaci, jak stanoví čl. 3.2 odst. 1 dohody.

(15) Pro zvýšení právní jistoty dotčených hospodářských subjektů a v zájmu rychlého rozhodování je dále nutno, v souladu s články 3.2 a 3.3 dohody, stanovit lhůty pro zahájení šetření a pro rozhodnutí o vhodnosti opatření.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 17. února 2011 (dosud nezveřejněný v *Úředním věstníku*) a rozhodnutí Rady ze dne 11. dubna 2011.

⁽²⁾ Dosud nezveřejněná v *Úředním věstníku*.

⁽³⁾ Dosud nezveřejněný v *Úředním věstníku*.

- (16) Před uplatněním ochranného opatření by mělo být provedeno šetření, aniž by tím byla Komise zbavena možnosti, aby v naléhavých případech uplatňovala prozatímní opatření, jak stanoví článek 3.3 dohody.
- (17) Ochranná opatření by se měla uplatňovat pouze v rozsahu a po dobu, které jsou nezbytné k zabránění vážné újmy a k usnadnění přizpůsobení se. Měla by být stanovena maximální doba trvání ochranných opatření a konkrétní ustanovení o prodloužení a přezkumu takových opatření, jak je stanoveno v čl. 3.2 odst. 5 dohody.
- (18) Podrobné sledování usnadní včasné přijetí rozhodnutí o případném zahájení šetření či zavedení opatření. Komise by proto měla ode dne uplatňování dohody pravidelně sledovat dovoz a vývoz v citlivých odvětvích.
- (19) Je nezbytné stanovit postupy pro použití článku 14 (Navracení cla nebo osvobození od cla) protokolu o definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce k dohodě (dále jen „protokol o pravidlech původu“), které zajistí účinné uplatňování mechanismů v ní stanovených a zajistí komplexní výměnu informací s příslušnými zainteresovanými subjekty.
- (20) Jelikož lze navracení cla omezit až po pěti letech od vstupu dohody v platnost, může být nezbytné zavést na základě tohoto nařízení ochranná opatření, aby se předešlo vážné újmy či hrozbě vážné újmy způsobené dovozy těžícími z navracení cla či osvobození od cla pro výrobce z Unie. V takovém řízení by měla Komise zhodnotit všechny relevantní faktory, které mají vliv na situaci ve výrobním odvětví Unie, včetně podmínek stanovených v čl. 14 odst. 2.1 protokolu o pravidlech původu. Komise by proto měla ode dne uplatňování dohody sledovat korejské statistiky týkající se citlivých odvětví, která mohou být navracením cla dotčena.
- (21) Komise by také měla ode dne uplatňování dohody zvláště pozorně sledovat, hlavně v citlivých odvětvích, statistiky ukazující vývoj dovozu do Koreje a vývozu z Koreje.
- (22) Konečná ochranná opatření přijatá v souladu s tímto nařízením mohou členské státy uvést v žádostech o finanční příspěvky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci ⁽¹⁾.
- (23) Provedení ustanovení dohody o dvoustranných ochranných opatřeních vyžaduje jednotné podmínky k přijetí prozatímních a konečných ochranných opatření, k zavedení opatření předchozí kontroly a k zastavení šetření bez přijetí opatření. Tato opatření by měla Komise přijmout v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ⁽²⁾.
- (24) Při přijímání opatření předchozí kontroly a prozatímních opatření by se měl použít poradní postup s ohledem na účinky těchto opatření a jejich postupnou logiku ve vztahu k přijetí konečných ochranných opatření. V případě, že by prodloužení při zavádění opatření mohlo způsobit škodu, kterou by bylo obtížné napravit, je nezbytné, aby byla Komise oprávněna přijmout okamžitě použitelná prozatímní opatření.
- (25) Toto nařízení se použije pouze na produkty pocházející z Unie nebo z Koreje,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „produktem“ nebo „výrobkem“ zboží, které pochází z Unie nebo z Koreje. Produkt, který je předmětem šetření, může zahrnovat jednu nebo více celních položek nebo jejich dílčí segment v závislosti na konkrétních tržních podmínkách, nebo jakoukoli segmentaci produktů, která se běžně používá ve výrobním odvětví Unie;
- b) „zúčastněnými stranami“ strany dotčené dovozem dotyčného produktu;
- c) „výrobním odvětvím Unie“ výrobci obdobných nebo přímo soutěžících produktů, kteří působí na území Unie, jako celek nebo ti výrobci v Unii, jejichž společná výroba obdobných nebo přímo soutěžících produktů tvoří větší podíl celkové výroby Unie těchto produktů. V případě, že obdobný nebo přímo soutěžící produkt je pouze jedním z několika produktů, které vyrábějí výrobci v rámci výrobního odvětví Unie, je toto výrobní odvětví definováno jako specifické provozy účastníci se výroby obdobného nebo přímo soutěžícího produktu;
- d) „vážnou újmu“ významné celkové poškození postavení výrobců Unie;
- e) „hrozbou vážné újmy“ vážná újma, která jednoznačně bezprostředně hrozí. Zjištění existence hrozby vážné újmy musí vycházet z ověřitelných údajů, a ne z pouhých tvrzení, dohadů nebo málo pravděpodobných možností. Pro účely stanovení, zda existuje hrozba vážné újmy, by se mimo jiné měly vzít v úvahu prognózy, odhady a analýzy vypracované na základě faktorů uvedených v čl. 5 odst. 5;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- f) „přechodným obdobím“ období platné pro produkt ode dne uplatňování dohody, jak stanoví článek 15.10 dohody, do deseti let od data odstranění nebo snížení cel, podle konkrétního produktu.

Článek 2

Zásady

1. Ochranné opatření může být uloženo v souladu s tímto nařízením, jestliže produkt pocházející z Koreje je v důsledku snížení nebo odstranění cel na uvedený produkt do Unie dovážen v tak zvýšených množstvích, v absolutních číslech nebo v poměru k výrobě Unie, a za takových podmínek, že tím výrobnímu odvětví Unie vyrábějícímu obdobný nebo přímo soutěžící produkt vzniká nebo hrozí vážná újma.

2. Ochranná opatření mohou mít jednu z těchto forem:

- a) pozastavení dalšího snižování celní sazby na dotčený produkt, jak je stanoveno v této dohodě, nebo
- b) zvýšení celní sazby na produkt na úroveň, která nepřekračuje nejnižší hodnotu těchto sazeb:
- sazby podle doložky nejvyšších výhod (dále jen „DNV“) použité na dotčený produkt v době přijetí opatření nebo
 - základní celní sazbu určenou v seznamech v příloze 2-A dohody podle čl. 2.5 odst. 2 dohody.

Článek 3

Sledování

1. Komise sleduje vývoj statistik dovozu a vývozu korejských produktů v citlivých odvětvích, která mohou být ode dne uplatňování dohody dotčena navracením cla, spolupracuje s členskými státy a výrobním odvětvím Unie a pravidelně si s nimi vyměňuje údaje.

2. Komise může na základě řádně odůvodněné žádosti dotčených výrobních odvětví zvážit rozšíření rozsahu sledování i na další odvětví.

3. Komise předkládá každý rok Evropskému parlamentu a Radě zprávu o aktualizovaných statistikách dovozu produktů z Koreje v citlivých odvětvích a v odvětvích, na které bylo sledování rozšířeno.

4. Po dobu pěti let ode dne uplatňování dohody a na základě řádně odůvodněné žádosti výrobního odvětví Unie věnuje Komise pozornost zejména každému zvýšení dovozu citlivých

hotových výrobků pocházejících z Koreje do Unie, pokud toto zvýšení souvisí s tím, že se v těchto hotových výrobcích ve vyšší míře používají díly nebo součásti, které se do Koreje dovážejí ze třetích zemí, s nimiž Unie nemá uzavřenu dohodu o volném obchodu a které spadají do systému navracení cla či osvobození od cla.

5. Pro účely odstavce 4 se za produkty, které spadají do kategorie citlivých výrobků, považují alespoň tyto produkty: textil a oděvy (HS 2007 položky 5204, 5205, 5206, 5207, 5408, 5508, 5509, 5510, 5511), spotřební elektronika (HS 2007 položky 8521, 8528), osobní automobily (HS 2007 položky 870321, 870322, 870323, 870324, 870331, 870332, 870333) a také produkty, které jsou obsaženy v dodatečném seznamu vypracovaném v souladu s článkem 11.

Článek 4

Zahájení řízení

1. Šetření se zahajuje na žádost členského státu, jakékoli právnické osoby nebo sdružení bez právní subjektivity, jež jednají jménem výrobního odvětví Unie, nebo z podnětu Komise, pokud je zřejmé, že existují dostatečné a jednoznačné důkazy zjištěné podle faktorů uvedených v čl. 5 odst. 5, které zahájení šetření odůvodňují.

2. Žádost o zahájení šetření musí obsahovat doklady o splnění podmínek pro uložení ochranného opatření podle čl. 2 odst. 1. Žádost obecně obsahuje tyto informace: tempo a rozsah nárůstu dovozu příslušného výrobku v absolutních a relativních hodnotách, podíl zvýšeného dovozu na domácím trhu, změny v úrovni prodeje, výroby, produktivity, využití kapacity, zisků a ztrát a zaměstnanosti.

Šetření může být zahájeno též v případě, že náhlý nárůst dovozu je soustředěn v jednom nebo více členských státech, pokud existují dostatečné a jednoznačné důkazy o splnění podmínek pro jeho zahájení zjištěné podle faktorů uvedených v čl. 5 odst. 5.

3. Pokud by vývoj dovozu z Koreje vyžadoval zavedení ochranných opatření, sdělí to členský stát Komisi. Toto sdělení musí obsahovat dostupné důkazy podle faktorů uvedených v čl. 5 odst. 5. Komise toto sdělení předá všem členským státům.

4. Komise neprodleně konzultuje s členskými státy, zda je žádost přijata podle odstavce 1 nebo zda Komise uvažuje o zahájení šetření z vlastního podnětu. Konzultace s členskými státy proběhne do osmi pracovních dnů ode dne, kdy Komise zašle žádost nebo informace, jak je stanoveno v odstavcích 1 a 3 tohoto článku, v rámci výboru uvedeného v článku 14. Je-li po konzultaci zřejmé, že existují dostatečné a jednoznačné důkazy zjištěné podle faktorů uvedených v čl. 5 odst. 5 odůvodňující zahájení řízení, zveřejní Komise oznámení v Úředním věstníku Evropské unie. Řízení se zahájí do jednoho měsíce od obdržení žádosti podle odstavce 1.

5. Oznámení uvedené v odstavci 4:
- a) obsahuje souhrn získaných informací a výzvu, že je nutno předat Komisi všechny relevantní informace;
 - b) stanoví lhůtu, v níž mohou zúčastněné strany vyjádřit písemné stanovisko a předat informace, pokud tato stanoviska a informace mají být vzaty v úvahu při šetření;
 - c) stanoví lhůtu, během níž mohou zúčastněné strany požádat o slyšení před Komisí podle čl. 5 odst. 9.
6. Důkazy, které jsou shromážděny pro účely zahájení řízení v souladu s čl. 14 odst. 2 protokolu o pravidlech původu, lze použít také pro účely šetření s cílem zavést ochranná opatření, pokud jsou splněny podmínky uvedené v tomto článku, zejména v průběhu prvních pěti let ode dne uplatňování dohody.

Článek 5

Šetření

1. Po zahájení řízení zahájí Komise šetření. Lhůta uvedená v odstavci 3 začíná běžet dnem, kdy je rozhodnutí o zahájení šetření zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Komise může požádat členské státy, aby jí předaly informace, a členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby každé její žádosti vyhověly. Pokud jsou tyto informace v obecném zájmu a nejsou důvěrné ve smyslu článku 12, připojí se k souborům, které nejsou důvěrné, jak stanoví odstavec 8.
3. Šetření se, kdykoli je to možné, uzavře do šesti měsíců od jeho zahájení. Ve výjimečných případech, jako je neobvykle vysoký počet zúčastněných stran nebo složitá situace na trhu, může být tato lhůta prodloužena o další tři měsíce. Komise informuje všechny zúčastněné strany o každém takovém prodloužení a vysvětlí důvody, které k tomuto prodloužení vedly.
4. Komise vyhledá všechny informace, které považuje za nezbytné pro posouzení splnění podmínek uvedených v čl. 2 odst. 1, a pokud to uzná za vhodné, snaží se tyto informace ověřit.
5. Při šetření Komise zhodnotí všechny příslušné faktory objektivní a vyčíslitelné povahy, které mají dopad na výrobní odvětví Unie, zejména pak tempo a rozsah nárůstu dovozu příslušného výrobku v absolutních a relativních hodnotách, podíl zvýšeného dovozu na domácím trhu, změny v úrovni prodeje, výroby, produktivity, využití kapacity, zisků a ztrát

a zaměstnanosti. Tento seznam není vyčerpávající a Komise může při zjišťování existence vážné újmy nebo hrozby vážné újmy zohlednit i jiné relevantní faktory, jako jsou zásoby, ceny, návratnost investovaného kapitálu, hotovostní toky a jiné faktory, které způsobují nebo by mohly způsobit vážnou újmu nebo představují hrozbu vážné újmy výrobnímu odvětví Unie.

6. Zúčastněné strany, které se přihlásily podle čl. 4 odst. 5 písm. b), a zástupci Koreje mohou na základě písemné žádosti nahlížet do všech informací poskytnutých Komisí v rámci šetření, kromě interních dokumentů orgánů Unie nebo jejich členských států, pokud jsou tyto informace významné pro uplatnění jejich argumentů a nejsou důvěrné ve smyslu článku 12 a Komise je při šetření používá. Zúčastněné strany, které se vyjádřily, mohou Komisi sdělit stanovisko k těmto informacím. Uvedená stanoviska jsou brána v úvahu, pokud se opírají o dostatečné a jednoznačné důkazy.

7. Komise zajistí, aby všechny údaje a statistiky používané k šetření byly dostupné, srozumitelné, transparentní a ověřitelné.

8. Jakmile bude vytvořen nezbytný technický rámec, Komise zajistí heslem chráněný „on-line“ přístup k souboru, který není důvěrný (dále jen „internetová platforma“), a bude jej sama spravovat a jeho prostřednictvím bude poskytovat veškeré informace, jež jsou užitečné a nejsou přítom ve smyslu článku 12 důvěrné. Zúčastněným stranám, členským státům a Evropskému parlamentu se poskytne k této internetové platformě přístup.

9. Komise zúčastněné strany vyslechne, zejména pokud o to písemně požádají ve lhůtě stanovené oznámením v *Úředním věstníku Evropské unie* a prokáží, že mohou být výsledkem šetření skutečně dotčeny a že existují zvláštní důvody pro jejich slyšení.

Komise vyslechne zúčastněné strany znovu, pokud existují zvláštní důvody pro jejich opětovné slyšení.

10. Nejsou-li informace předloženy v příslušné lhůtě stanovené Komisí nebo pokud jsou šetření závažným způsobem kladeny překážky, lze zjištění učinit na základě dostupných údajů. Jestliže Komise zjistí, že jí zúčastněná strana nebo třetí osoba sdělily nesprávné nebo zavádějící informace, nebere tyto informace v úvahu a může využít dostupné údaje.

11. Komise Koreu písemně uvědomí o zahájení šetření a provede s ní konzultaci s maximálním možným předstihem před použitím ochranného opatření s cílem přezkoumat informace získané šetřením a provést výměnu názorů ohledně tohoto opatření.

Článek 6

Opatření předchozí kontroly

1. Pokud by vývoj dovozu výrobku pocházejícího z Koreje mohl vést k jedné ze situací uvedených v člancích 2 a 3, může být dovoz tohoto výrobku podroben opatřením předchozí kontroly.

2. V případě, že prudký nárůst dovozu výrobků spadajících do citlivých odvětví je soustředěn v jednom nebo ve více členských státech, může Komise zavést opatření předchozí kontroly.

3. Opatření předchozí kontroly přijímá Komise poradním postupem podle čl. 14 odst. 2.

4. Doba platnosti opatření předchozí kontroly je omezená. Pokud není stanoveno jinak, končí jejich platnost na konci druhého šestiměsíčního období, které následuje po prvním šestiměsíčním období, jež uplynulo od okamžiku, kdy byla opatření zavedena.

Článek 7

Uložení prozatímních ochranných opatření

1. Prozatímní ochranná opatření se použijí v naléhavých případech, kdy by každé prodlení vedlo k újmám, které by se daly obtížně napravit, na základě předběžného zjištění podle faktorů uvedených v čl. 5 odst. 5, že existují dostatečné a jednoznačné důkazy o tom, že dovoz výrobku pocházejícího z Koreje se zvýšil v důsledku snížení nebo odstranění cel podle dohody, a takové dovozy způsobují vážnou újmu nebo představují hrozbu této újmy výrobnímu odvětví Unie.

Prozatímní opatření přijímá Komise poradním postupem podle čl. 14 odst. 2. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech, včetně případu uvedeného v odstavci 2, přijme Komise okamžitě použitelná prozatímní ochranná opatření postupem podle čl. 14 odst. 4.

2. Pokud některý členský stát požádá Komisi o okamžitý zásah a pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1, rozhodne Komise do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti.

3. Doba platnosti prozatímních opatření nesmí přesáhnout 200 dnů.

4. Pokud jsou prozatímní ochranná opatření zrušena, protože šetření prokáže, že nebyly splněny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1, všechna cla vybraná v důsledku těchto prozatímních opatření se automaticky vracejí.

5. Opatření uvedená v tomto článku se po jejich vstupu v platnost použijí na všechny výrobky propuštěné do volného oběhu. Tato opatření ale nebrání tomu, aby byly do volného oběhu propuštěny výrobky, které již jsou na cestě do Unie, pokud již nelze místo určení těchto výrobků změnit.

Článek 8

Zastavení šetření a řízení bez přijetí opatření

1. Pokud se nakonec prokáže, že podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 nejsou splněny, Komise přijme rozhodnutí o zastavení šetření a řízení přezkumným postupem podle čl. 14 odst. 3.

2. Komise zveřejní zprávu, v níž uvede svá zjištění a odůvodněné závěry týkající se všech podstatných věcných a právních otázek a vezme přitom náležitý ohled na ochranu důvěrných informací ve smyslu článku 12.

Článek 9

Uložení konečných opatření

1. Pokud se nakonec prokáže, že podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 jsou splněny, Komise přijme rozhodnutí o zavedení konečných ochranných opatření přezkumným postupem podle čl. 14 odst. 3.

2. Komise zveřejní zprávu, v níž uvede shrnutí podstatných skutečností a ohledů relevantních pro dané zjištění a vezme přitom náležitý ohled na ochranu důvěrných informací ve smyslu článku 12.

Článek 10

Trvání a přezkum ochranných opatření

1. Ochranné opatření zůstává v platnosti pouze po takovou dobu, která je nezbytná k zabránění nebo nápravě vážné újmy a k usnadnění přizpůsobení se. Tato doba nesmí přesáhnout dva roky, není-li prodloužena podle odstavce 3.

2. V průběhu prodloužení doby trvání ochranných opatření zůstávají tato opatření v platnosti až do doby, než budou známy výsledky přezkumu.

3. Původní doba trvání ochranného opatření může být výjimečně prodloužena až o dva roky, pokud se zjistí, že ochranné opatření je nadále nezbytné k zabránění nebo nápravě vážné újmy a k usnadnění přizpůsobení se a pokud existují důkazy o tom, že se výrobní odvětví Unie přizpůsobuje.

4. Rozhodnutí o prodloužení se přijímají postupy podle tohoto nařízení uplatňovanými při šetření a stejnými postupy jako v případě původních opatření.

Celková doba trvání ochranného opatření nesmí přesáhnout čtyři roky, včetně prozatímního opatření.

5. Ochranné opatření se nepoužije po uplynutí přechodného období bez souhlasu Koreje.

Článek 11

Postup uplatňování článku 14 protokolu o pravidlech původu

1. Pro účely článku 14 protokolu o pravidlech původu Komise pečlivě sleduje vývoj příslušných statistik dovozu a vývozu, a to jak z hlediska jejich hodnoty, tak v případě potřeby i z hlediska množství, a příslušné údaje pravidelně předává Evropskému parlamentu, Radě a dotčeným výrobním odvětvím Unie a podává jim o svých zjištěních zprávy. Sledování začíná ode dne uplatňování dohody a údaje se předávají každé dva měsíce.

Kromě celních položek uvedených v čl. 14 odst. 1 protokolu o pravidlech původu vypracuje Komise ve spolupráci s výrobním odvětvím Unie seznam klíčových celních položek, které nejsou specifické pro automobilové odvětví, ale jsou důležité pro výrobu automobilů a související odvětví. Zavede se zvláštní sledování, jak stanoví čl. 14 odst. 1 protokolu o pravidlech původu.

2. Na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu Komise neprodleně přezkoumá, zda jsou splněny podmínky pro uplatňování článku 14 protokolu o pravidlech původu, a do 10 pracovních dnů od obdržení žádosti podá o svém zjištění zprávu. Po konzultacích v rámci zvláštního výboru, na nějž odkazuje čl. 207 odst. 3 třetí pododstavec Smlouvy o fungování Evropské unie, Komise požádá o konzultace s Koreou, kdykoli jsou splněny podmínky článku 14 protokolu o pravidlech původu. Komise má za to, že podmínky jsou splněny, jsou-li mimo jiné dosaženy hodnoty uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

3. Při posuzování nárůstu dovozu částí či součástí do Koreje oproti nárůstu vývozu hotových výrobků z Koreje do Unie se pro účely čl. 14 odst. 2.1 písm. a) protokolu o pravidlech původu považuje za „významný“ rozdíl 10 procentních bodů. Při posuzování nárůstu vývozu hotových výrobků z Koreje do Unie v absolutních číslech nebo v poměru k výrobě Unie se pro účely čl. 14 odst. 2.1 písm. b) protokolu o pravidlech původu považuje za „významný“ nárůst o 10 procent. Nárůst nedosahující těchto hodnot lze považovat za „významný“ případ od případu.

Článek 12

Důvěrnost informací

1. Informace získané na základě tohoto nařízení smějí být použity pouze k účelu, k němuž byly vyžádány.

2. Žádné informace důvěrné povahy a informace, které jsou důvěrně sděleny na základě tohoto nařízení, nesmějí být zveřejněny bez zvláštního povolení od poskytovatele těchto informací.

3. V každé žádosti o důvěrné zacházení se uvedou důvody, proč je informace důvěrná. Nechce-li ten, kdo informaci poskytl, povolit její zveřejnění ani její sdělení v obecné nebo souhrnné formě a prokáže-li se, že žádost o důvěrné zacházení není důvodná, nemusí být dotčená informace brána v úvahu.

4. Informace je v každém případě považována za důvěrnou, pokud by její oznámení mohlo mít závažný nepříznivý účinek na toho, kdo ji poskytl nebo je jejím zdrojem.

5. Odstavce 1 až 4 nevylučují, aby se orgány Unie odvolávaly na obecné informace a zejména na důvody, na kterých je založeno rozhodnutí přijaté na základě tohoto nařízení. Orgány Unie však musí přihlížet k oprávněnému zájmu dotčených fyzických a právnických osob na zachování jejich obchodního tajemství.

Článek 13

Zpráva

1. Komise zveřejňuje výroční zprávu o uplatňování a provádění dohody. Tato zpráva obsahuje informace o činnosti různých subjektů odpovědných za sledování provádění dohody a za dodržování povinností vyplývajících z dohody, mimo jiné povinností týkajících se překážek obchodu.

2. Zvláštní části zprávy se mají zabývat dodržováním povinností uvedených v kapitole 13 dohody a činností domácí poradní skupiny a Fóra občanské společnosti.

3. Zpráva kromě toho obsahuje souhrn statistických údajů a popisuje vývoj obchodu s Koreou. Zpráva se zvláště zmiňuje o výsledcích sledování, jak funguje systém navrácení cla.

4. Součástí zprávy jsou informace o provádění tohoto nařízení.

5. Evropský parlament může do jednoho měsíce od zveřejnění zprávy Komisi pozvat Komisi na *ad hoc* schůzi svého příslušného výboru, aby předložila a vysvětlila veškeré otázky spojené s prováděním dohody.

Článek 14

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 4 odst. 1 nařízením Rady (ES) č. 260/2009 ze dne 26. února 2009 o společných pravidlech dovozu⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení.

5. Odstavci 2, 3 a 4 není žádným způsobem dotčen výkon pravomocí Evropského parlamentu a Rady stanovených v článku 11 nařízení (EU) č. 182/2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 84, 31.3.2009, s. 1.

*Článek 15***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení se použije ode dne uplatňování dohody, jak stanoví článek 15.10 dohody. V *Úředním věstníku Evropské unie* se zveřejní oznámení uvádějící přesné datum uplatňování dohody.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. května 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předsedkyně
GYŐRI E.

PŘÍLOHA I

PROHLÁŠENÍ KOMISE

Komise vítá dohodu o nařízení, kterým se provádí ustanovení o ochranných opatřeních, dosaženou mezi Evropským parlamentem a Radou v prvním čtení.

Jak se v nařízení uvádí, Komise bude Evropskému parlamentu a Radě každoročně předkládat zprávu o provádění Dohody o volném obchodu mezi EU a Koreou a bude připravena jednat s příslušným výborem Evropského parlamentu o veškerých otázkách spojených s prováděním této dohody.

V této souvislosti by Komise ráda poznamenala:

- a) Komise bude pečlivě sledovat, jak Korea plní své závazky týkající se regulačních otázek, zejména závazky související s technickými předpisy v automobilovém odvětví. Součástí tohoto sledování budou všechny aspekty nesazebních překážek a výsledky sledování budou zaznamenány a předloženy Evropskému parlamentu a Radě.
- b) Komise bude rovněž věnovat zvláštní pozornost účinnému plnění závazků týkajících se práce a životního prostředí podle kapitoly 13 Dohody o volném obchodu (Obchod a udržitelný rozvoj). V této souvislosti si Komise vyžádá poradenství od domácí poradní skupiny, která bude zahrnovat zástupce obchodních organizací, odborů a nevládních organizací. Provádění kapitoly 13 Dohody o volném obchodu bude řádně zaznamenáno a předloženo Evropskému parlamentu a Radě.

Komise také souhlasí s tím, že je důležité poskytovat účinnou ochranu v případě náhlého prudkého nárůstu dovozu v citlivých odvětvích, včetně odvětví malých automobilů. Sledování citlivých odvětví bude zahrnovat automobily, textil a spotřební elektroniku. Komise v této souvislosti konstatuje, že odvětví malých automobilů je možné považovat pro účely šetření ohledně ochranných opatření za relevantní trh.

Komise konstatuje, že k označování oblastí za „zóny pasivního zušlechťovacího styku“ na Korejském poloostrově v souladu s článkem 12 protokolu o pravidlech původu by bylo zapotřebí mezinárodní dohody mezi stranami, s níž by musel Evropský parlament vyslovit souhlas. Komise bude Parlament o jednání Výboru pro zóny pasivního zušlechťovacího styku na Korejském poloostrově nadále plně informovat.

Konečně Komise konstatuje, že pokud se za mimořádných okolností rozhodne prodloužit dobu šetření podle čl. 5 odst. 3, tak zajistí, aby prodloužená doba nepřekračovala datum uplynutí jakýchkoli prozatímních opatření zavedených podle článku 7.

PŘÍLOHA II

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ

Komise a Evropský parlament souhlasí s tím, že při sledování provádění Dohody o volném obchodu mezi EU a Koreou a nařízení, kterým se provádí ustanovení o ochranných opatřeních, je třeba úzce spolupracovat. Za tím účelem se shodují na tomto:

- Pokud Evropský parlament přijme doporučení k zahájení šetření ohledně ochranných opatření, Komise pečlivě přezkoumá, zda jsou podle tohoto nařízení splněny podmínky zahájení z moci úřední. Pokud se bude Komise domnívat, že podmínky splněny nejsou, předloží zprávu příslušnému výboru Evropského parlamentu, jejíž součástí bude vysvětlení všech faktorů podstatných pro zahájení šetření.
 - Na žádost příslušného výboru Evropského parlamentu předloží Komise tomuto výboru zprávu o jakýchkoli konkrétních obavách spojených s plněním závazků týkajících se nesazebních opatření nebo kapitoly 13 Dohody o volném obchodu mezi EU a Koreou (Obchod a udržitelný rozvoj) ze strany Koreje.
-

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 512/2011

ze dne 11. května 2011,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 732/2008 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí pro období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Od roku 1971 poskytuje Unie rozvojovým zemím obchodní preference v rámci svého systému všeobecných celních preferencí. Systém všeobecných celních preferencí je prováděn prostřednictvím po sobě jdoucích nařízení o uplatňování systému všeobecných celních preferencí (dále jen „systém“) s dobou použitelnosti obvykle v délce tří let.
- (2) Stávající systém byl zaveden nařízením Rady (ES) č. 732/2008 ⁽²⁾ a je použitelný do dne 31. prosince 2011. Toto nařízení by mělo zajistit, že uvedený systém bude nadále použitelný i po tomto datu.
- (3) Budoucí zdokonalení systému by měla být založena na návrhu Komise nového nařízení (dále jen „příští nařízení“), jenž by měl vzít v úvahu příslušná hlediska týkající se účinnosti nařízení (ES) č. 732/2008, pokud jde o dosahování cílů systému. Příští nařízení by mělo zahrnovat změny nezbytné pro zajištění zachování účinnosti systému. Je rovněž důležité, aby návrh Komise vzal v úvahu statistické údaje o obchodu, jež byly k dispozici teprve v červenci 2010, pokud jde o dovoz zařazený do systému za období zahrnující rok 2009, což je rok vyznačující se prudkým poklesem světového obchodu, včetně obchodu rozvojových zemí. Stejně tak je důležité zajistit, aby hospodářské subjekty a zvýhodněné země byly s dostatečným předstihem informovány o změnách, které příští nařízení zavede. Z uvedených důvodů zbývající doba použitelnosti nařízení (ES) č. 732/2008 nepostačuje k tomu, aby Komise mohla vypracovat návrh a aby bylo možné následně přijmout příští nařízení v souladu s řádným legislativním postupem. Je však žádoucí zajistit nepřetržité fungování systému po 31. prosinci 2011, dokud nebude přijato a nezačne být použitelné příští nařízení.
- (4) Doba prodloužení použitelnosti nařízení (ES) č. 732/2008 by neměla být časově neomezená. Z tohoto důvodu a v zájmu poskytnutí času potřebného pro legislativní postup pro přijetí nového systému by měla být doba použitelnosti uvedeného nařízení prodloužena do 31. prosince 2013. Stane-li se příští nařízení použitelným před uvedeným datem, měla by se doba prodloužení odpovídajícím způsobem zkrátit.
- (5) Určité technické změny nařízení (ES) č. 732/2008 jsou nezbytné v zájmu zajištění soudržnosti a nepřetržitosti fungování systému.
- (6) Rozvojové země, které splňují kritéria způsobilosti pro zvláštní pobídkový režim pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných („GSP+“), by měly mít možnost využívat dodatečné celní preference v rámci tohoto režimu, pokud Komise rozhodne o přiznání zvláštního pobídkového režimu těmto zemím, a to do 15. prosince 2011 na základě jejich žádosti podané do 31. října 2011 nebo do 15. června 2013 na základě jejich žádosti podané do 30. dubna 2013. U rozvojových zemí, kterým již byly poskytnuty výhody na základě zvláštního pobídkového režimu v důsledku rozhodnutí Komise 2008/938/ES ze dne 9. prosince 2008 o seznamu zvýhodněných zemí, které jsou způsobilé pro zvláštní pobídkový režim pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných podle nařízení Rady (ES) č. 732/2008 ⁽³⁾ a rozhodnutí Komise 2010/318/EU ze dne 9. června 2010 o zvýhodněných zemích, které jsou způsobilé pro zvláštní pobídkový režim pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných pro období od 1. července 2010 do 31. prosince 2011 podle nařízení Rady (ES) č. 732/2008 ⁽⁴⁾, by měl být tento status během prodloužení stávajícího systému zachován.
- (7) Nařízení (ES) č. 732/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 732/2008 se mění takto:

1) Název se nahrazuje tímto:

„Nařízení Rady (ES) č. 732/2008 ze dne 22. července 2008 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí od 1. ledna 2009 a o změně nařízení (ES) č. 552/97, č. 1933/2006 a nařízení Komise (ES) č. 1100/2006 a (ES) č. 964/2007“.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. března 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. dubna 2011.

⁽²⁾ Úř. věst. L 211, 6.8.2008, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 334, 12.12.2008, s. 90.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 142, 10.6.2010, s. 10.

2) V čl. 8 odst. 2 druhém pododstavci se doplňují nová písmena, která znějí:

„c) pro účely čl. 9 odst. 1 písm. a) bodu iii) údaje dostupné k 1. září 2010, a to jako roční průměr za tři po sobě jdoucí roky;

d) pro účely čl. 9 odst. 1 písm. a) bodu iv) údaje dostupné k 1. září 2012, a to jako roční průměr za tři po sobě jdoucí roky.“

3) Článek 9 se mění takto:

a) v odst. 1 písm. a) se za bod ii) vkládají nové body, které znějí:

„nebo

iii) do 31. října 2011, aby jim byl zvláštní pobídkový režim přiznán od 1. ledna 2012,

nebo

iv) do 30. dubna 2013, aby jim byl zvláštní pobídkový režim přiznán od 1. července 2013,“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) druhá věta se nahrazuje tímto:

„Ty země, kterým byl zvláštní pobídkový režim pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných poskytován na základě žádosti podle odst. 1 písm. a) bodu i), nemusí podávat žádost podle odst. 1 písm. a) bodů ii), iii) nebo iv).“

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Ty země, kterým byl zvláštní pobídkový režim pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných poskytován na základě žádosti podle odst. 1 písm. a) bodu ii), nemusí podávat žádost podle odst. 1 písm. a) bodu iii) nebo iv). Ty země, kterým byl zvláštní pobídkový režim pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných poskytován na základě žádosti podle odst. 1 písm. a) bodu iii), nemusí podávat žádost podle odst. 1 písm. a) bodu iv).“

4) Čl. 10 odst. 3 se mění takto:

a) doplňuje se slovo „nebo“ na konec písmene b);

b) doplňují se nová písmena, která znějí:

„c) do 15. prosince 2011 v případě žádosti podle čl. 9 odst. 1 písm. a) bodu iii), nebo

d) do 15. června 2013 v případě žádosti podle čl. 9 odst. 1 písm. a) bodu iv).“

5) V čl. 32 odst. 2 se slova „31. prosince 2011“ nahrazují slovy „31. prosince 2013 nebo dnem stanoveným v příštím nařízení, podle toho, co nastane dříve“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. května 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předsedkyně
GYŐRI E.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 513/2011**ze dne 11. května 2011,****kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Skupina odborníků na vysoké úrovni vedená Jacquem de Larosièrem a pověřená Komisí došla ve své závěrečné zprávě zveřejněné dne 25. února 2009 k závěru, že rámec dohledu nad finančním odvětvím v Evropské unii má být posílen, aby se snížilo riziko a závažnost budoucích finančních krizí. Doporučila proto dalekosáhlé reformy struktury dohledu. Tato skupina odborníků dále dospěla k závěru, že by měl být vytvořen Evropský systém orgánů dohledu nad finančním trhem (dále jen „ESFS“), který by se skládal ze tří evropských orgánů dohledu, jednoho pro bankovníctví, jednoho pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a jednoho pro cenné papíry a trhy, a doporučila zřídit Evropskou radu pro systémová rizika.

(2) Komise ve svém sdělení ze dne 4. března 2009 nazvaném „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ navrhla předložení legislativních návrhů týkajících se zřízení ESFS a ve sdělení ze dne 27. května 2009 nazvaném „Evropský dohled nad finančním trhem“ uvedla podrobnější informace o případné architektuře tohoto nového rámce dohledu, přičemž zdůraznila specifickou dohledu nad ratingovými agenturami.

(3) Evropská rada v závěrech ze dne 19. června 2009 doporučila, aby byl zřízen ESFS, který by se měl skládat ze sítě vnitrostátních orgánů finančního dohledu fungujících souběžně se třemi novými evropskými orgány dohledu. ESFS by se měl zaměřit na zvýšení kvality a jednotnosti vnitrostátního dohledu, posílení kontroly nad skupinami působícími přeshraničně zřízením kolegií orgánů dohledu a vytvoření jednotného evropského souboru pravidel, která by se vztahovala na všechny účastníky finančního trhu na vnitřním trhu. Evropská rada zdůraznila, že Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl mít pravomoc dohledu nad ratingovými agenturami. Komise by si dále měla ponechat svou pravomoc prosazovat Smlouvy, a zejména hlavu VII kapitoly 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o společná pravidla hospodářské soutěže, v souladu s předpisy přijatými pro provádění těchto pravidel.

(4) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽⁴⁾ byl zřízen Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy).

(5) Je třeba jasně definovat oblast působnosti Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, aby účastníci finančního trhu mohli určit orgán příslušný v oblasti činnosti ratingových agentur. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl mít obecnou pravomoc v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ⁽⁵⁾ v záležitostech týkajících se registrace ratingových agentur a průběžného dohledu nad registrovanými ratingovými agenturami.

(6) Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl být výlučně odpovědný za registraci ratingových agentur v Unii a dohled nad nimi. I v případě, že Evropský orgán pro cenné papíry a trhy přenesl konkrétní úkoly na příslušné orgány, měl by i nadále nést právní odpovědnost. Vedoucí představitelé a další zaměstnanci příslušných orgánů by se měli účastnit rozhodování v rámci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010 a měli by jednat jako členové orgánů Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, jako jsou jeho rada orgánů dohledu nebo odborné skupiny. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl mít výlučnou pravomoc uzavírat dohody o spolupráci týkající se výměny informací s orgány dohledu třetích zemí. Jestliže se příslušné orgány účastní rozhodování v rámci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy nebo jestliže plní úkoly jeho jménem, měly by se na ně tyto dohody o spolupráci vztahovat.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 337, 14.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 54, 19.2.2011, s. 37.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. května 2011.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1.

- (7) Transparentnost informací poskytovaných emitentem finančního nástroje ohodnoceného ratingem jmenované ratingové agentuře by mohla být velkým přínosem pro fungování trhu a ochranu investorů. Je proto třeba posoudit, jak nejlépe zvýšit transparentnost informací, na jejichž základě se provádí rating všech finančních nástrojů. Za prvé, poskytování těchto informací dalším registrovaným nebo certifikovaným ratingovým agenturám pravděpodobně povede k větší konkurenci mezi ratingovými agenturami, a to zejména proto, že by mohlo vést ke zvýšení počtu nevyžádaných ratingů. Vydávání takových nevyžádaných ratingů by mělo podpořit využívání více než jednoho ratingu pro každý finanční nástroj. Také by se tím pravděpodobně pomohlo zabránit případným střetům zájmů, zejména v rámci obchodního modelu ratingu placeného emitentem, čímž by se měla zvýšit kvalita ratingů. Za druhé, poskytování uvedených informací celému trhu by rovněž mělo zlepšit možnosti investorů vypracovávat si vlastní analýzy rizik, neboť budou moci založit na uvedených dodatečných informacích vlastní hloubkové analýzy. Poskytování těchto informací by rovněž mělo vést k menšímu spoléhání se na ratingy vydané ratingovými agenturami. V zájmu dosažení těchto základních cílů je třeba, aby Komise provedla hlubší posouzení těchto otázek a náležitě posoudila vhodný rozsah této informační povinnosti a zohlednila přitom dopad na místní trhy se sekuritizačními nástroji, vedla dialog se zúčastněnými subjekty, sledovala trh a vývoj regulace a vyhodnotila zkušenosti získané v rámci jiných soudních systémů. Na základě tohoto posouzení by Komise měla předložit vhodné legislativní návrhy. Posouzení Komise a návrhy by měly umožnit definovat nové povinnosti týkající se transparentnosti, a to způsobem, který by byl nejvhodnější z hlediska veřejného zájmu a co možná nejvíce by chránil investory.
- (8) Jelikož se ratingy používají v celé Unii, tradiční rozlišování mezi příslušným orgánem domovského členského státu a ostatními příslušnými orgány a používání koordinace dohledu ze strany kolegií není pro dohled nad ratingovými agenturami vhodnou strukturou. Po zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy již není nezbytné takovou strukturu nadále udržovat. Postup registrace je tudíž nutno zefektivnit a lhůty odpovídajícím způsobem zkrátit.
- (9) Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl odpovídat za registraci a průběžný dohled nad ratingovými agenturami, ale nikoli za dozor nad uživateli ratingů. Za dohled nad používáním ratingů úvěrovými institucemi, investičními podniky, pojišťovnami, životními pojišťovnami, zajišťovny, subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), institucemi zaměstnaneckého penzijního pojištění a alternativními investičními fondy, které podléhají dohledu na vnitrostátní úrovni v rámci a pro účely uplatňování jiných směrnic o finančních službách, a nad používáním ratingů v prospektech by tudíž měly zůstat zodpovědné vnitrostátní příslušné orgány určené podle příslušných odvětvových právních předpisů upravujících dohled nad těmito finančními institucemi a subjekty.
- (10) Je zapotřebí účinného nástroje pro vypracování harmonizovaných regulačních technických norem s cílem usnadnit používání nařízení (ES) č. 1060/2009 v každodenní praxi a zajistit rovné podmínky a náležitou ochranu investorů a spotřebitelů v celé Unii. Jelikož se jedná o orgán s vysoce specializovanými odbornými znalostmi, je účelné a vhodné pověřit vypracováním návrhů regulačních technických norem Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.
- (11) V oblasti ratingových agentur je třeba, aby Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předložil Komisi návrhy regulačních technických norem týkajících se informací, jež má ratingová agentura poskytnout k žádosti o registraci, informací, jež ratingová agentura musí poskytnout k žádosti o certifikaci a k posouzení jejího systémového významu pro finanční stabilitu a řádné fungování finančních trhů, uvádění informací, a to včetně struktury, formátu, způsobu a periodicity jejich uvádění, které ratingové agentury uveřejňují v souvislosti s posuzováním souladu metodik pro vydávání ratingů s požadavky stanovenými v nařízení (ES) č. 1060/2009, a obsahu a formátu pravidelného předkládání ratingových údajů, jež mají být od ratingových agentur požadovány pro účely průběžného dohledu ze strany Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy. Tyto návrhy regulačních technických norem by měla přijímat Komise, aby měly právní závaznost, v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010. Při vypracovávání svých návrhů regulačních technických norem by měl Evropský orgán pro cenné papíry a trhy posoudit, a pokud je to vhodné a nezbytné i aktualizovat pokyny, které v souvislosti s nařízením (ES) č. 1060/2009 již vydal Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry.
- (12) V oblastech, na něž se regulační technické normy nevztahují, by měl mít Evropský orgán pro cenné papíry a trhy pravomoc vydávat a aktualizovat nezávazné obecné pokyny k otázkám týkajícím se uplatňování nařízení (ES) č. 1060/2009.
- (13) Aby mohl Evropský orgán pro cenné papíry a trhy účinně plnit své povinnosti, měl by mít možnost si prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat všechny nezbytné informace od ratingových agentur, osob podílejících se na ratingové činnosti hodnocených osob nebo spřízněných třetích stran, třetích stran, které ratingové agentury využívají v rámci outsourcingu provozních funkcí, a osob s jinou úzkou a podstatnou vazbou na ratingové agentury nebo ratingovou činnost. Do poslední jmenované skupiny by měli patřit například zaměstnanci ratingové agentury, kteří se na ratingové činnosti přímo nepodílejí, ale vzhledem ke svým úkolům v ratingové agentuře mohou mít důležité informace týkající se

konkrétního případu. Do této skupiny osob mohou patřit rovněž podniky, které ratingové agentuře poskytují služby. Neměly by do ní však patřit podniky, které tyto ratingy používají. Žádá-li Evropský orgán pro cenné papíry a trhy o tyto informace na základě prosté žádosti, nemá příjemce žádosti povinnost informace poskytnout, avšak učiní-li tak dobrovolně, neměly by být poskytnuté informace nepravdivé nebo zavádějící. Tyto informace by měly být poskytnuty neprodleně.

- (14) Aby Evropský orgán pro cenné papíry a trhy mohl účinně vykonávat své pravomoci dohledu, měl by mít možnost provádět šetření a kontroly na místě.
- (15) Příslušné orgány by měly Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy sdělovat veškeré informace požadované podle nařízení (ES) č. 1060/2009, být mu nápomocny a spolupracovat s ním. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy a příslušné orgány by měly úzce spolupracovat také s odvětvovými příslušnými orgány odpovědnými za dohled nad podniky uvedenými v čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 1060/2009. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl mít možnost přenést určité úkoly v oblasti dohledu na příslušný orgán členského státu, např. když úkol v oblasti dohledu vyžaduje znalosti a zkušenosti s ohledem na místní podmínky, jež jsou snadněji dostupné na vnitrostátní úrovni. Mezi úkoly, které by mělo být možné přenést, patří provádění konkrétních vyšetřovacích úkolů a kontrol na místě. Před přenesením úkolů by měl Evropský orgán pro cenné papíry a trhy konzultovat s dotýčným příslušným orgánem o podrobných podmínkách tohoto přenesení, včetně rozsahu úkolu, jenž má být přenesen, harmonogramu pro jeho splnění a předávání potřebných informací mezi příslušným orgánem a Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl za vykonání přeneseného úkolu poskytnout příslušným orgánům odměnu v souladu s nařízením o poplatcích, které přijme Komise prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by neměl mít možnost přenést pravomoc rozhodovat o registraci.
- (16) Je nutno zajistit, aby příslušné orgány mohly požádat Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, aby přezkoumal, zda jsou splněny podmínky pro zrušení registrace ratingové agentury, a aby mohly požádat Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, aby pozastavil používání ratingů, pokud se má za to, že ratingová agentura závažným způsobem a trvale porušuje nařízení (ES) č. 1060/2009. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl tyto žádosti posoudit a přijmout veškerá nezbytná opatření.
- (17) Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl mít možnost ukládat penále, s cílem dosáhnout toho, aby

ratingové agentury ukončily porušování povinnosti, aby předložily úplné informace, které si Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vyžádal, nebo aby se podrobily šetření nebo kontrole na místě.

- (18) Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl mít rovněž možnost ukládat ratingovým agenturám pokuty, zjistí-li, že úmyslně nebo z nedbalosti porušily nařízení (ES) č. 1060/2009. Pokuty by se měly ukládat podle míry závažnosti porušení povinností. Druhy porušení povinnosti by se měly rozdělit do skupin, pro něž by byla stanovena konkrétní pokuta. Při stanovení pokuty odpovídající konkrétnímu porušení povinnosti by měl Evropský orgán pro cenné papíry a trhy postupovat ve dvou krocích: stanovit základní výši pokuty a případně upravit tuto základní částku použitím určitých koeficientů. Základní částka by se měla stanovit s přihlédnutím k ročnímu obratu dotyčné ratingové agentury a tato částka by se měla zvýšit nebo snížit použitím odpovídajících koeficientů v souladu s tímto nařízením.
- (19) Aby měl Evropský orgán pro cenné papíry a trhy k dispozici nezbytné nástroje k rozhodnutí o pokutě přiměřené závažnosti porušení povinnosti, kterého se ratingová agentura dopustila, a mohl zohlednit okolnosti, za nichž došlo k tomuto porušení, stanoví toto nařízení koeficienty spojené s přitěžujícími nebo polehčujícími okolnostmi.
- (20) Před rozhodnutím o uložení pokuty nebo penále by měl Evropský orgán pro cenné papíry a trhy poskytnout osobám, které jsou účastníky řízení, příležitost se k záležitosti vyjádřit, aby bylo respektováno jejich právo na obhajobu.
- (21) Členské státy by měly i nadále zůstat příslušné pro stanovení a provádění pravidel pro ukládání sankcí za porušení povinnosti finančním institucím a dalších subjektů používat k regulačním účelům pouze ratingy vydané ratingovými agenturami registrovanými v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009.
- (22) Tímto nařízením by neměl být založen precedens pro ukládání finančních či nefinančních sankcí ze strany evropských orgánů dohledu účastníkům finančního trhu nebo jiným podnikům ve vztahu k jiným druhům činnosti.
- (23) Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by neměl ukládat pokuty nebo penále v případech, kdy stejné skutečnosti nebo skutečnosti, jež jsou v podstatě totožné, vedly v rámci trestního řízení podle vnitrostátního práva k osvobozujícímu nebo odsuzujícímu rozhodnutí, které již nabylo právní moci.

- (24) Rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy o uložení pokuty nebo penále by měla být vykonatelná, přičemž jejich výkon by se měl řídit předpisy občanského procesního práva státu, na jehož území se provádí. Předpisy občanského procesního práva by neměly zahrnovat trestní procesní předpisy, mohly by však zahrnovat správní procesní předpisy.
- (25) Jestliže se ratingová agentura dopustí porušení povinnosti, měl by být Evropský orgán pro cenné papíry a trhy oprávněn přijmout řadu opatření v oblasti dohledu, která zahrnují, ale neomezují se na vyzvání ratingové agentury, aby porušování povinnosti ukončila, pozastavení používání ratingů pro regulační účely, dočasný zákaz vydávání ratingů danou ratingovou agenturou a jako krajní opatření zrušení registrace, pokud ratingová agentura závažným způsobem nebo opakovaně porušuje nařízení (ES) č. 1060/2009. Opatření v oblasti dohledu by měla být Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy uplatňována s přihlédnutím k povaze a závažnosti porušení povinnosti a měla by ctít zásadu proporcionality. Před přijetím rozhodnutí o opatřeních v oblasti dohledu by měl Evropský orgán pro cenné papíry a trhy poskytnout účastníkům řízení příležitost se k záležitosti vyjádřit, aby bylo respektováno jejich právo na obhajobu.
- (26) Toto nařízení ctí základní práva a zachovává zásady uznávané zejména v Listině základních práv Evropské unie a v ústavních tradicích členských států. Proto je třeba toto nařízení vykládat a uplatňovat v souladu s těmito právy a zásadami, včetně práv a zásad týkajících se svobody tisku a svobody projevu ve sdělovacích prostředcích, a na právo na tlumočení a překlad pro osoby, jež nemluví jazykem řízení nebo tomuto jazyku nerozumějí, jež je součástí obecného práva na spravedlivý proces.
- (27) Z důvodů právní jistoty je vhodné stanovit jasná přechodná opatření pro předání spisů a pracovních dokumentů příslušnými orgány Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy.
- (28) Registrace ratingové agentury schválená příslušným orgánem by měla zůstat v platnosti na celém území Unie i po přenesení pravomocí dohledu z příslušných orgánů na Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.
- (29) Komise by měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o upřesnění a změny kritérií pro posouzení rovnocennosti regulačního a dohledového rámce třetí země s cílem zohlednit vývoj na finančních trzích, přijetí nařízení o poplatcích a podrobných pravidel pro pokuty a penále a změny příloh nařízení (ES) č. 1060/2009. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravných prací vedla příslušné konzultace i s odborníky.
- (30) Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit včasné a soustavné předávání informací a příslušných dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.
- (31) Evropský parlament a Rada by měly mít možnost vyslovit proti aktu v přenesené pravomoci námitky do tří měsíců ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady by tuto lhůtu mělo být možno prodloužit o tři měsíce v případě, že se jedná o oblasti důležitého zájmu. Evropský parlament a Rada by rovněž měly mít možnost ostatní orgány informovat o svém záměru námitky nevyslovit. Včasné schválení aktů v přenesené pravomoci je obzvláště vhodné, jestliže je třeba dodržet lhůty, například v případě harmonogramů stanovených v základním aktu, podle nichž má Komise přijímat akty v přenesené pravomoci.
- (32) V prohlášení k článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie připojeném k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, vzala tato konference na vědomí, že Komise hodlá při vypracovávání návrhů aktů v přenesené pravomoci v oblasti finančních služeb i nadále konzultovat s odborníky jmenovanými členskými státy, a to v souladu se svými zavedenými postupy.
- (33) Na zpracování osobních údajů pro účely nařízení (ES) č. 1060/2009 se používá směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾.
- (34) Na zpracování osobních údajů pro účely nařízení (ES) č. 1060/2009 je v plném rozsahu použitelné nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

(35) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž vytvoření účinného a účelného rámce dohledu nad ratingovými agenturami pověřením jediného orgánu dohledu dohledem nad ratingovou činností v Unii, vytvoření jediného kontaktního místa pro ratingové agentury a zajištění jednotného uplatňování pravidel pro ratingové agentury, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale může jich být z důvodu celounijní struktury a dopadu ratingové činnosti, která má být předmětem dohledu, lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.

(36) Nařízení (ES) č. 1060/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny

Nařízení (ES) č. 1060/2009 se mění takto:

1) V čl. 3 odst. 1 se doplňují nová písmena, která znějí:

- „p) „příslušnými orgány“ orgány, které určí každý členský stát v souladu s článkem 22;
- q) „odvětvovými právními předpisy“ právní akty Unie uvedené v čl. 4 odst. 1 prvním pododstavci;
- r) „odvětvovými příslušnými orgány“ vnitrostátní příslušné orgány, které byly podle příslušných odvětvových právních předpisů určeny pro účely dohledu nad úvěrovými institucemi, investičními podniky, pojišťovnami, životními pojišťovnami, zajišťovnami, subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), institucemi zaměstnaneckého penzijního pojištění a alternativními investičními fondy.“

2) Článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Úvěrové instituce ve smyslu směrnice 2006/48/ES, investiční podniky ve smyslu směrnice 2004/39/ES, pojišťovny v oblasti působnosti první směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než

životním a jejího výkonu (*), pojišťovny ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (**), zajišťovny ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění (***), SKIPCP ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (****), instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu směrnice 2003/41/ES a alternativní investiční fondy mohou používat k regulatorním účelům pouze ratingy vydané ratingovými agenturami usazenými v Unii a registrovanými v souladu s tímto nařízením.

(*) Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3.

(**) Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.

(***) Úř. věst. L 323, 09.12.2005, s. 1.

(****) Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32.“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) písmena b), c) a d) se nahrazují tímto:

„b) ratingová agentura ověřila a může Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (*) (dále jen „Evropský orgán pro cenné papíry a trhy“) průběžně dokládat, že ratingová činnost vedoucí k vydání ratingu, který má být přejat, vykonávala ratingová agentura ze třetí země způsobem, jenž splňuje požadavky alespoň stejně přísné, jako jsou požadavky stanovené v člancích 6 až 12;

c) není omezena schopnost Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy posuzovat a sledovat, zda ratingová agentura usazená ve třetí zemi plní požadavky stanovené v písmenu b);

d) ratingová agentura poskytne na žádost Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy všechny informace nezbytné k tomu, aby tento orgán mohl průběžně dohlížet na plnění požadavků stanovených v tomto nařízením;

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“

ii) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) existují odpovídající ujednání o spolupráci mezi Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a příslušným orgánem dohledu ratingové agentury se sídlem ve třetí zemi. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zajistí, aby tato ujednání o spolupráci obsahovala alespoň:

i) způsob výměny informací mezi Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a příslušným orgánem dohledu ratingové agentury se sídlem ve třetí zemi a

ii) postupy týkající se koordinace činnosti v oblasti dohledu s cílem umožnit Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy průběžně sledovat ratingovou činnost vedoucí k vydání přejatého ratingu.“

3) Článek 5 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Ratingová agentura uvedená v odstavci 1 může požádat o certifikaci. Tuto žádost předloží Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy v souladu s příslušnými ustanoveními článku 15.“;

b) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy žádost o certifikaci posoudí a rozhodne o ní postupem podle článku 16. Rozhodnutí o certifikaci vychází z kritérií stanovených v odst. 1 písm. a) až d) tohoto článku.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Ratingová agentura uvedená v odstavci 1 může také požádat:

a) v konkrétních případech o udělení výjimky z povinnosti plnit některé nebo všechny požadavky stanovené v oddílu A přílohy I a čl. 7 odst. 4, pokud je ratingová agentura schopna prokázat, že vzhledem k povaze, rozsahu a složitosti své činnosti a vzhledem k povaze a rozsahu ratingů, které vydává, nejsou tyto požadavky přiměřené;

b) o udělení výjimky z požadavku na fyzickou přítomnost v Unii, pokud by byl takový požadavek příliš zatěžující a nepřiměřený vzhledem k povaze, rozsahu a složitosti její činnosti a vzhledem k povaze a rozsahu ratingů, které vydává.

Žádost o udělení výjimky podle prvního pododstavce písm. a) nebo b) podává ratingová agentura společně s žádostí o certifikaci. Při posuzování této žádosti zohlední Evropský orgán pro cenné papíry a trhy velikost ratingové agentury uvedené v odstavci 1, která žádost podala, vzhledem k povaze, rozsahu a složitosti její činnosti a vzhledem k povaze a rozsahu ratingů, které vydává, a dopad ratingů vydaných touto ratingovou agenturou na finanční stabilitu a řádné fungování finančních trhů jednoho nebo více členských států. Na základě tohoto posouzení může Evropský orgán pro cenné papíry a trhy tuto výjimku ratingové agentuře uvedené v odstavci 1 udělit.“;

d) odstavec 5 se zrušuje;

e) v odstavci 6 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„S cílem zohlednit vývoj na finančních trzích přijme Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 38a a za podmínek stanovených v článcích 38b a 38c opatření k dalšímu upřesnění nebo úpravě kritérií stanovených v tomto odstavci druhém pododstavci písm. a), b) a c).“;

f) odstavce 7 a 8 se nahrazují tímto:

„7. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje ujednání o spolupráci s příslušnými orgány dohledu třetích zemí, jejichž právní a dohledový rámec byl shledán rovnocenným s tímto nařízením v souladu s odstavcem 6. V těchto ujednáních se stanoví alespoň:

a) způsob výměny informací mezi Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a příslušnými orgány dohledu dotčených třetích zemí a

b) postupy koordinace dohledu.

8. Na certifikované ratingové agentury a na jimi vydávané ratingy se použijí obdobně články 20 a 24.“

4) V článku 6 se odstavec 3 mění takto:

a) v prvním pododstavci se úvodní část nahrazuje tímto:

„3. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy může ratingové agentuře na její žádost udělit výjimku z povinnosti plnit požadavky stanovené v oddíle A bodech 2, 5 a 6 přílohy I a v čl. 7 odst. 4, pokud tato ratingová agentura prokáže, že vzhledem k povaze, rozsahu a složitosti její činnosti i vzhledem k povaze a rozsahu vydávaných ratingů nejsou tyto požadavky přiměřené, a pokud“;

b) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„V případě skupiny ratingových agentur Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zajistí, aby alespoň jedné ratingové agentuře ve skupině nebyla udělena výjimka z plnění požadavků stanovených v oddíle A bodech 2, 5 a 6 přílohy I a v čl. 7 odst. 4.“

5) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Outsourcing

Outsourcing důležitých provozních funkcí nesmí být vykonáván způsobem, který by významně snížil kvalitu vnitřní kontroly ratingové agentury a schopnost Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy vykonávat dohled nad plněním povinností uložených ratingové agentuře tímto nařízením.“

6) V článku 10 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Ratingová agentura nesmí použít název Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy ani žádného příslušného orgánu způsobem, který by naznačoval nebo vzbuzoval dojem, že Evropský orgán pro cenné papíry a trhy nebo příslušný orgán přejímá či schvaluje její ratingy nebo schvaluje její ratingovou činnost.“

7) V článku 11 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Ratingová agentura poskytne do archivu zřízeného Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy informace o své historické výkonnosti, včetně četnosti přenosu ratingů, a informace o ratingových hodnoceních vydaných v minulosti a jejich změnách. Ratingová agentura poskytuje informace do tohoto archivu na standardním formuláři stanoveným Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zpřístupní tyto informace veřejnosti a každoročně zveřejní souhrnné informace o hlavních aspektech vývoje.

3. Ratingová agentura každoročně do 31. března poskytuje Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy informace stanovené v příloze I oddílu E části II bodu 2.“

8) Článek 14 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Registrace je účinná na celém území Unie, jakmile nabylo účinku rozhodnutí o registraci ratingové agentury přijaté Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy podle čl. 16 odst. 3 nebo čl. 17 odst. 3.“

b) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Ratingová agentura informuje bez zbytečného odkladu Evropský orgán pro cenné papíry a trhy o veškerých zásadních změnách podmínek pro počáteční registraci, včetně zahájení nebo ukončení provozu pobočky na území Unie.“

c) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Aniž jsou dotčeny články 16 nebo 17, provede Evropský orgán pro cenné papíry a trhy registraci ratingové agentury, pokud na základě posouzení žádosti dojde se zřetelem k článkům 4 a 6 k závěru, že ratingová agentura splňuje podmínky pro vydávání ratingů stanovené v tomto nařízení.

5. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy nesmí registraci podmínit požadavky, které nejsou stanoveny v tomto nařízení.“

9) Články 15 až 21 se nahrazují tímto:

„Článek 15

Žádost o registraci

1. Ratingová agentura podá žádost o registraci Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy. Žádost obsahuje informace stanovené v příloze II.

2. Pokud o registraci žádá skupina ratingových agentur, členové skupiny pověří jednoho z jejích členů, aby podal Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy všechny žádosti jménem skupiny. Pověřená ratingová agentura poskytne informace stanovené v příloze II za každého člena skupiny.

3. Ratingová agentura podává svou žádost v kterémkoli z úředních jazyků orgánů Unie. Na veškerou další komunikaci mezi Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a ratingovými agenturami a jejich zaměstnanci se obdobně použije ustanovení nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (*).

4. Do 20 pracovních dní od obdržení žádosti Evropský orgán pro cenné papíry a trhy posoudí, zda je žádost úplná. Není-li žádost úplná, stanoví Evropský orgán pro cenné papíry a trhy lhůtu, v níž ratingová agentura musí poskytnout doplňující informace.

Posoudí-li Evropský orgán pro cenné papíry a trhy žádost jako úplnou, oznámí to ratingové agentuře.

Článek 16

Posouzení žádosti o registraci ratingové agentury Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy

1. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy posoudí do 45 pracovních dní od oznámení podle čl. 15 odst. 4 druhého pododstavce žádost o registraci ratingové agentury v závislosti na tom, zda ratingová agentura splňuje podmínky stanovené v tomto nařízení.

2. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy může lhůtu pro posouzení prodloužit o 15 pracovních dní, zejména pokud ratingová agentura:

- a) zamýšlí přejímat ratingy, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 3;
- b) zamýšlí využívat outsourcingu; nebo
- c) žádá o výjimku z povinnosti plnit požadavky podle čl. 6 odst. 3.

3. Do 45 pracovních dní od oznámení podle čl. 15 odst. 4 druhého pododstavce, respektive do 60 pracovních dní od tohoto oznámení v případech, na které se vztahuje odstavec 2 tohoto článku, Evropský orgán pro cenné papíry a trhy přijme řádně odůvodněné rozhodnutí o registraci nebo o zamítnutí žádosti o registraci.

4. Rozhodnutí, které Evropský orgán pro cenné papíry a trhy přijme podle odstavce 3, nabývá účinnosti pátým pracovním dnem po jeho přijetí.

Článek 17

Posouzení žádosti o registraci skupiny ratingových agentur Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy

1. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy posoudí do 55 pracovních dní od oznámení podle čl. 15 odst. 4 druhého pododstavce žádosti o registraci skupiny ratingových agentur v závislosti na tom, zda ratingové agentury splňují podmínky stanovené v tomto nařízení.

2. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy může lhůtu pro posouzení prodloužit o 15 pracovních dní, zejména pokud některá z ratingových agentur ve skupině:

- a) zamýšlí přejímat ratingy, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 3;
- b) zamýšlí využívat outsourcing; nebo
- c) žádá o výjimku z povinnosti plnit požadavky podle čl. 6 odst. 3.

3. Do 55 pracovních dní od oznámení podle čl. 15 odst. 4 druhého pododstavce, respektive do 70 pracovních dní od tohoto oznámení v případech, na které se vztahuje odstavec 2 tohoto článku, Evropský orgán pro cenné

papíry a trhy přijme pro každou z ratingových agentur ve skupině jednotlivé řádně odůvodněné rozhodnutí o registraci nebo o zamítnutí žádosti o registraci.

4. Rozhodnutí přijaté Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy podle odstavce 3 nabývá účinnosti pátým pracovním dnem po přijetí.

Článek 18

Oznámení rozhodnutí o registraci, o zamítnutí žádosti o registraci nebo o zrušení registrace a zveřejnění seznamu registrovaných ratingových agentur

1. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy oznámí do pěti pracovních dní od přijetí rozhodnutí podle článků 16, 17 nebo 20 toto rozhodnutí dotyčné ratingové agentuře. Pokud Evropský orgán pro cenné papíry a trhy odmítne ratingovou agenturu zaregistrovat nebo zruší její registraci, své rozhodnutí řádně odůvodní.

2. Jakékoli rozhodnutí podle článku 16, 17 nebo 20 Evropský orgán pro cenné papíry a trhy oznámí Komisi, Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví), zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 (**), Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 (***), příslušným orgánům a odvětvovým příslušným orgánům.

3. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zveřejní na svých internetových stránkách seznam ratingových agentur registrovaných v souladu s tímto nařízením. Tento seznam se aktualizuje do pěti pracovních dní od přijetí rozhodnutí podle článků 16, 17 nebo 20. Komise zveřejní tento aktualizovaný seznam do 30 dní od aktualizace v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 19

Poplatky za registraci a dohled

1. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy účtuje ratingovým agenturám poplatky v souladu s tímto nařízením a nařízením o poplatcích uvedeným v odstavci 2. Tyto poplatky plně pokrývají výdaje Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy nezbytné pro registraci ratingových agentur a dohled nad nimi a pro náhradu veškerých nákladů, jež mohou příslušným orgánům vzniknout na základě tohoto nařízení, zejména v důsledku přenesení úkolů podle článku 30.

2. Komise přijme nařízení o poplatcích. Uvedené nařízení stanoví zejména typ poplatků a záležitosti, za něž se poplatky vybírají, výši poplatků, způsob jejich úhrady a způsob, jakým Evropský orgán pro cenné papíry a trhy poskytne příslušným orgánům náhradu nákladů, jež jim mohou vzniknout na základě tohoto nařízení, zejména v důsledku přenesení úkolů podle článku 30.

Výše poplatku účtovaného ratingové agentuře pokrývá veškeré správní náklady a je přiměřená obratu dotyčné ratingové agentury.

Nařízení o poplatcích uvedené v prvním pododstavci přijme Komise prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci podle článku 38a a za podmínek stanovených v člancích 38b a 38c.

Článek 20

Zrušení registrace

1. Aniž je dotčen článek 24, Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zruší registraci ratingové agentury, jestliže ratingová agentura:

- a) se výslovně vzdá registrace nebo nevydala za předchozích šest měsíců žádný rating;
- b) získala registraci na základě nepravdivých informací nebo jakýchkoli jiných neregulérních prostředků; nebo
- c) již nesplňuje podmínky, za nichž byla zaregistrována.

2. Příslušný orgán členského státu, v němž se používají ratingy vydané dotyčnou ratingovou agenturou a který se domnívá, že byla splněna některá z podmínek uvedených v odstavci 1, může požádat Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, aby posoudil, zda jsou splněny podmínky pro zrušení registrace dotyčné ratingové agentury. Pokud Evropský orgán pro cenné papíry a trhy rozhodne, že registraci dotyčné ratingové agentury nezruší, své rozhodnutí řádně odůvodní.

3. Rozhodnutí o zrušení registrace nabývá účinnosti okamžitě v celé Unii s výhradou přechodných období pro používání ratingů podle čl. 24 odst. 4.

KAPITOLA II

DOHLED ZAJIŠŤOVANÝ EVROPSKÝM ORGÁNEM PRO CENNÉ PAPIRY A TRHY

Článek 21

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy

1. Aniž je dotčen článek 25a, zajišťuje uplatňování tohoto nařízení Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.

2. V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010 Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vydává a aktualizuje obecné pokyny pro spolupráci mezi Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy, příslušnými orgány a odvětvovými příslušnými orgány pro účely tohoto nařízení a pro účely příslušných odvětvových právních předpisů, včetně postupů a podrobných podmínek souvisejících s přenášením úkolů.

3. V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010 Evropský orgán pro cenné papíry a trhy ve spolupráci s Evropským orgánem pro bankovníctví a Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění vydá a aktualizuje obecné pokyny pro přejímání ratingů podle čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení do 7. června 2011.

4. Do 2. ledna 2012 předloží Evropský orgán pro cenné papíry a trhy návrhy regulačních technických norem ke schválení Komisí v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 1095/2010 ohledně:

- a) informací, které má ratingová agentura uvést ve své žádosti o registraci, jak je uvedeno v příloze II;
- b) informací, které ratingová agentura musí předložit společně se žádostí o certifikaci a se žádostí o posouzení jejího systémového významu pro finanční stabilitu a řádné fungování finančních trhů podle článku 5;
- c) uvádění informací, které ratingové agentury uveřejňují v souladu s čl. 11 odst. 2 a oddílem E částí II bodem 1 přílohy I, a to včetně struktury, formátu, způsobu a doby předkládání zpráv;
- d) posuzování toho, zda jsou metodiky pro vydávání ratingů v souladu s požadavky stanovenými v čl. 8 odst. 3;
- e) obsahu a formátu pravidelného předkládání ratingových údajů, jež má Evropský orgán pro cenné papíry a trhy od ratingových agentur požadovat pro účely průběžného dohledu.

5. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zveřejní každoročně a poprvé do 1. ledna 2012 zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Tato zpráva obsahuje zejména posouzení toho, jak ratingové agentury registrované podle tohoto nařízení provádějí přílohu I.

6. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy každoročně předkládá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o opatřeních v oblasti dohledu a sankcích uložených orgánem pro cenné papíry podle tohoto nařízení, včetně pokut a penále.

7. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy spolupracuje při plnění svých úkolů s Evropským orgánem pro bankovníctví a Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a konzultuje tyto orgány před vydáním a aktualizací obecných pokynů a předložením návrhů regulačních technických norem uvedených v odstavcích 2, 3 a 4.

(*) Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385.

(**) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

(***) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.“

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 22a

Posouzení plnění povinnosti zpětného testování

1. Při provádění průběžného dohledu nad ratingovými agenturami registrovanými podle tohoto nařízení Evropský orgán pro cenné papíry a trhy pravidelně posuzuje dodržování čl. 8 odst. 3.

2. Aniž je dotčen článek 23, Evropský orgán pro cenné papíry a trhy v rámci posuzování uvedeného v odstavci 1 rovněž:

- a) ověřuje, že ratingové agentury provádějí zpětné testování;
- b) analyzuje výsledky tohoto zpětného testování a
- c) ověřuje, že ratingové agentury zavedly postupy, jimiž promítnou výsledky zpětného testování do svých metodik pro vydávání ratingů.“

11) Články 23 až 27 se nahrazují tímto:

„Článek 23

Nezasahování do obsahu ratingů nebo metodik

Při výkonu svých povinností podle tohoto nařízení Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, Komise ani žádné orgány veřejné správy členských států nezasahují do obsahu ratingů či metodik.

Článek 23a

Výkon pravomocí uvedených v člancích 23b až 23d

Pravomoci svěřené podle článků 23b až 23d Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy či kterémukoli z jeho úředníků nebo dalším osobám pověřeným Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy nesmějí být užity k tomu, aby se vyžadovalo zpřístupnění informací nebo dokumentů, na něž se vztahuje právní výsada.

Článek 23b

Žádosti o informace

1. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy si může prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat od ratingových agentur, osob podílejících se na ratingové činnosti, hodnocených osob a spřízněných třetích osob, třetích osob, které ratingové agentury využívají v rámci outsourcingu provozních funkcí nebo činnosti, a osob s jinou úzkou podstatnou vazbou na ratingové agentury nebo ratingovou činnost, poskytnutí veškerých informací, které jsou nezbytné pro provádění jeho povinností podle tohoto nařízení.

2. V případě prosté žádosti o informace podle odstavce 1 Evropský orgán pro cenné papíry a trhy:

- a) odkáže na tento článek jako na právní základ žádosti;
- b) uvede účel žádosti;
- c) upřesní, jaké informace jsou požadovány;
- d) stanoví lhůtu, ve které mají být informace poskytnuty;
- e) upozorní osobu, od níž informace žádá, že nemá povinnost informace poskytnout, avšak rozhodne-li se dobrovolně žádosti vyhovět, nesmějí být poskytnuté informace nepravdivé nebo zavádějící;
- f) upozorní na pokutu stanovenou v článku 36a ve spojení s přílohou III oddílem II bodem 7, jestliže jsou odpovědi na položené otázky nepravdivé nebo zavádějící.

3. V případě žádosti o poskytnutí informací podle odstavce 1 na základě rozhodnutí Evropský orgán pro cenné papíry a trhy:

- a) odkáže na tento článek jako na právní základ žádosti;
- b) uvede účel žádosti;
- c) upřesní, jaké informace jsou požadovány;
- d) stanoví lhůtu, ve které mají být informace poskytnuty;
- e) upozorní na penále stanovená v článku 36b, jestliže jsou poskytnuté informace neúplné;
- f) upozorní na pokutu stanovenou v článku 36a ve spojení s přílohou III oddílem II bodem 7, jestliže jsou odpovědi na položené otázky nepravdivé nebo zavádějící, a
- g) upozorní na možnost podat odvolání proti rozhodnutí k odvolacímu senátu a nechat rozhodnutí přezkoumat Soudním dvorem Evropské unie v souladu s články 60 a 61 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Požadované informace poskytují osoby uvedené v odstavci 1 nebo jejich zástupci a v případě právnických osob nebo sdružení bez právní subjektivity osoby zmocněné je zastupovat podle zákona nebo podle stanov. Za své klienty mohou sdělit informace řádně zmocnění právní zástupci. Ti však nesou i nadále plnou odpovědnost, jsou-li poskytnuté informace neúplné, nepravdivé či zavádějící.

5. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zašle neprodleně kopii prosté žádosti nebo svého rozhodnutí příslušnému orgánu členského státu, na jehož území mají bydliště nebo sídlo osoby uvedené v odstavci 1, jichž se žádost o informace týká.

Článek 23c

Obecná šetření

1. V zájmu plnění povinností podle tohoto nařízení může Evropský orgán pro cenné papíry a trhy provádět veškerá nezbytná šetření osob uvedených v čl. 23b odst. 1. Za tímto účelem jsou úředníci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy a další osoby tímto orgánem pověřené zmocněni:

- a) zkoumat jakékoli záznamy, údaje, postupy a jakékoli jiné materiály, které mají význam pro plnění jeho úkolů, a to bez ohledu na nosič, na němž jsou uchovávány;
- b) pořizovat nebo získávat ověřené kopie takových záznamů, údajů, postupů a jiných materiálů nebo výpisy z nich;
- c) předvolat jakoukoli osobu uvedenou v čl. 23b odst. 1 nebo její zástupce či zaměstnance a požádat je o ústní nebo písemné vysvětlení skutečností nebo dokumentů, které se týkají předmětu a účelu kontroly, a odpovědi zaznamenat;
- d) vyslechnout jakoukoli jinou fyzickou či právnickou osobu, která s tím souhlasí, za účelem získání informací souvisejících s předmětem šetření;
- e) požadovat výpisy telefonních hovorů a datových přenosů.

2. Úředníci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy a další osoby tímto orgánem pověřené pro účely šetření podle odstavce 1 vykonávají své pravomoci po předložení písemného pověření, v němž je uveden předmět a účel šetření. V tomto pověření jsou také uvedena penále stanovená v článku 36b, jestliže požadované záznamy, údaje, postupy nebo jakékoli jiné materiály či odpovědi osob uvedených v čl. 23b odst. 1 na položené otázky nejsou poskytnuty nebo jsou poskytnuty neúplně, a pokuty stanovené v článku 36a ve spojení s přílohou III oddílem II bodem 8, jestliže jsou odpovědi osob uvedených v čl. 23b odst. 1 na položené otázky nepravdivé nebo zavádějící.

3. Osoby uvedené v čl. 23b odst. 1 se podrobí šetřením zahájeným na základě rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy. V rozhodnutí jsou uvedeny předmět a účel šetření, penále stanovená v článku 36b, opravné prostředky, které jsou k dispozici podle nařízení (EU) č. 1095/2010 a právo na přezkum rozhodnutí Soudním dvorem Evropské unie.

4. S dostatečným předstihem před šetřením Evropský orgán pro cenné papíry a trhy o šetření a o totožnosti pověřených osob informuje příslušný orgán členského státu, na jehož území má šetření probíhat. Úředníci příslušného orgánu dotyčného členského státu poskytují na žádost Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy těmto pověřeným osobám součinnost při plnění jejich povinností. Úředníci příslušného orgánu dotyčného členského státu se mohou na požádání šetření také účastnit.

5. Jestliže požadavek poskytnout výpisy telefonních hovorů a datových přenosů podle odst. 1 písm. e) vyžaduje podle vnitrostátních právních předpisů povolení justičního orgánu, musí být o takové povolení požádáno. O toto povolení lze také žádat jako o předběžné opatření.

6. Pokud je podána žádost o povolení podle odstavce 5, vnitrostátní justiční orgán přezkoumá, zda je rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy pravé a zda navrhovaná donucovací opatření nejsou vzhledem k předmětu šetření svévolná ani nepřiměřená. Při přezkoumávání přiměřenosti těchto donucovacích opatření může vnitrostátní justiční orgán požádat Evropský orgán pro cenné papíry a trhy o podrobné vysvětlení, zejména pokud jde o důvody, na jejichž základě má Evropský orgán pro cenné papíry a trhy podezření, že došlo k porušení tohoto nařízení, jakož i závažnosti tohoto údajného porušení a povahy účasti osoby, jíž se donucovací opatření týkají. Vnitrostátní justiční orgán však nesmí přezkoumávat nezbytnost kontroly ani požadovat, aby mu byly poskytnuty informace ze spisu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy. Zákonost rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy přezkoumává pouze Soudní dvůr Evropské unie v souladu postupem stanoveným nařízením (EU) č. 1095/2010.

Článek 23d

Kontroly na místě

1. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy může za účelem plnění svých povinností podle tohoto nařízení provádět veškeré nezbytné kontroly na místě v provozních prostorách právnických osob uvedených v čl. 23b odst. 1. Vyžaduje-li to řádné provedení a účinnost kontroly, může Evropský orgán pro cenné papíry a trhy provést kontrolu na místě bez předchozího ohlášení.

2. Úředníci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy a další osoby tímto orgánem pověřené k provádění kontrol na místě smějí vstupovat do všech provozních prostor a na pozemky právnických osob, kterých se rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy týká, a mají veškeré pravomoci stanovené v čl. 23c odst. 1. Zároveň jsou oprávněni zapečetit jakékoli provozní prostory a účetní knihy nebo záznamy na dobu a v rozsahu, které jsou pro kontrolu nezbytné.

3. Úředníci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy a další osoby tímto orgánem pověřené k provádění kontrol na místě vykonávají své pravomoci po předložení písemného pověření, v němž je uveden předmět a účel kontroly a také penále stanovená v článku 36b pro případ, že se dotyčné osoby kontrole nepodrobí. S dostatečným předstihem před kontrolou informuje Evropský orgán pro cenné papíry a trhy o kontrole příslušný orgán členského státu, na jehož území má probíhat.

4. Osoby uvedené v čl. 23b odst. 1 se podrobí kontrolám na místě nařízeným na základě rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy. V rozhodnutí musí být uvedeny předmět a účel kontroly, datum, kdy má být kontrola zahájena, penále stanovená v článku 36b, opravné prostředky, které jsou k dispozici podle nařízení (EU) č. 1095/2010 a dále právo na přezkum rozhodnutí Soudním dvorem Evropské unie. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy přijímá taková rozhodnutí po konzultaci příslušného orgánu členského státu, na jehož území má kontrola probíhat.

5. Úředníci příslušného orgánu členského státu, na jehož území má kontrola probíhat, jakož i osoby tímto orgánem pověřené nebo jmenované poskytují na žádost Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy aktivní součinnost úředníkům Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy a dalším osobám tímto orgánem pověřeným. Za tímto účelem mají pravomoci stanovené v odstavci 2. Úředníci příslušného orgánu dotyčného členského státu se mohou na požádání kontrol na místě také účastnit.

6. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy také může požádat, aby příslušné orgány provedly určité vyšetřovací úkoly a kontroly na místě jeho jménem, jak je stanoveno v tomto článku a v čl. 23c odst. 1. Za tímto účelem mají příslušné orgány stejné pravomoci jako Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, jak je uvedeno v tomto článku a v čl. 23c odst. 1.

7. Pokud úředníci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy a další doprovázející osoby tímto orgánem pověřené zjistí, že určitá osoba odmítá kontrolu nařízenou podle tohoto článku, příslušný orgán dotyčného členského státu jim poskytne nezbytnou pomoc a podle potřeby požádá o pomoc policii nebo rovnocenný donucovací orgán, který jim provedení kontroly na místě umožní.

8. Pokud kontrola na místě stanovená v odstavci 1 nebo pomoc stanovená v odstavci 7 vyžaduje podle vnitrostátních právních předpisů povolení justičního orgánu, musí být o takové povolení požádáno. O toto povolení lze žádat jako o předběžné opatření.

9. Pokud je podána žádost o povolení podle odstavce 8, vnitrostátní justiční orgán přezkoumá, zda je rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy pravé a zda navrhovaná donucovací opatření nejsou vzhledem k předmětu kontroly svévolná ani nepřiměřená. Při

přezkoumávání přiměřenosti těchto donucovacích opatření může vnitrostátní justiční orgán požádat Evropský orgán pro cenné papíry a trhy o podrobné vysvětlení, zejména důvodů, na jejichž základě má Evropský orgán pro cenné papíry a trhy podezření, že došlo k porušení tohoto nařízení, a závažnosti tohoto údajného porušení a povahy účasti osoby, již se donucovací opatření týkají. Vnitrostátní justiční orgán však nesmí přezkoumávat nezbytnost kontroly ani požadovat, aby mu byly poskytnuty informace ze spisu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy. Zákonnost rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy přezkoumává pouze Soudní dvůr Evropské unie postupem stanoveným v nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 23e

Procesní pravidla pro přijímání opatření v oblasti dohledu a ukládání pokut

1. Zjistí-li Evropský orgán pro cenné papíry a trhy při plnění svých povinností podle tohoto nařízení závažné známky toho, že by mohly existovat skutečnosti, jež mohou představovat jeden či více případů porušení povinností uvedených v příloze III, určí Evropský orgán pro cenné papíry a trhy ve svém rámci nezávislého vyšetřujícího úředníka, aby věc vyšetřil. Určený úředník se nesmí účastnit ani se neúčastnit přímého nebo nepřímého dohledu nad dotyčnou ratingovou agenturou ani postupu registrace této ratingové agentury a své funkce plní nezávisle na radě orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy.

2. Vyšetřující úředník vyšetří údajná porušení povinností, přičemž vezme v úvahu veškeré připomínky vyšetřovaných osob a kompletní spis se svým nálezem předá radě orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy.

Za účelem plnění svých úkolů může vyšetřující úředník využívat svou pravomoc požádat o informace podle článku 23b a provádět šetření a kontroly na místě podle článků 23c a 23d. Při uplatňování těchto pravomocí dodržuje vyšetřující úředník článek 23a.

Při plnění svých úkolů má vyšetřující úředník přístup ke všem dokumentům a informacím, které Evropský orgán pro cenné papíry a trhy shromáždil v rámci své činnosti v oblasti dohledu.

3. Jakmile vyšetřující úředník vyšetřování dokončí a předtím, než spis se svým nálezem předá radě orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, poskytne vyšetřovaným osobám příležitost se k vyšetřovaným záležitostem vyjádřit. Svůj nález zakládá pouze na skutečnostech, ke kterým měly vyšetřované osoby příležitost se vyjádřit.

V průběhu vyšetřování jsou plně respektována práva dotčených osob na obhajobu podle tohoto článku.

4. Předává-li vyšetřující úředník spis s nálezem radě orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, uvědomí o tom vyšetřované osoby. Ty mají právo do spisu nahlížet s výhradou oprávněného zájmu jiných osob na ochraně svých obchodních tajemství. Právo nahlížet do spisu se nevztahuje na důvěrné informace, jež mají vliv na třetí osoby.

5. Na základě spisu obsahujícího nález vyšetřujícího úředníka, a pokud o to dotyčné osoby požádají, rozhodne rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy po vyslechnutí vyšetřovaných osob v souladu s články 25 a 36c, zda se vyšetřované osoby dopustily případu jednoho či více porušení povinností uvedených v příloze III, a pokud je tomu tak, přijme opatření v oblasti dohledu podle článku 24 a uloží pokutu podle článku 36a.

6. Vyšetřující úředník se jednání rady orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy neúčastní ani do jejího rozhodování jinak nezasahuje.

7. Komise přijme další procesní pravidla pro výkon pravomoci ukládat pokuty a penále, včetně ustanovení o právu na obhajobu, ustanovení o lhůtách a o výběru pokut a penále, a přijme podrobná pravidla o promlčecích lhůtách týkajících se ukládání a výkonu sankcí.

Pravidla uvedená v prvním pododstavci se přijímají prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 38a a za podmínek stanovených v člancích 38b a 38c.

8. Zjistí-li Evropský orgán pro cenné papíry a trhy při plnění svých povinností podle tohoto nařízení závažné známky možné existence skutečností, jež mohou představovat trestný čin, postoupí věc příslušným vnitrostátním orgánům činným v trestním řízení. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy dále neuloží pokuty nebo penále v případech, kdy stejné skutečnosti nebo skutečnosti, jež jsou v podstatě totožné, vedly v rámci trestního řízení podle vnitrostátního práva k osvobodujícímu nebo odsuzujícímu rozhodnutí, které nabylo právní moci.

Článek 24

Opatření v oblasti dohledu přijímaná Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy

1. Pokud v souladu s čl. 23e odst. 5 rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy zjistí, že se ratingová agentura dopustila některého z porušení povinností uvedených v příloze III, přijme jedno nebo více z těchto rozhodnutí:

- a) zrušit registraci této ratingové agentury;
- b) dočasně zakázat této ratingové agentuře vydávání ratingů s účinkem v celé Unii, dokud není porušování povinností ukončeno;
- c) pozastavit používání ratingů vydaných touto ratingovou agenturou pro regulační účely s účinkem v celé Unii, dokud není porušování povinností ukončeno;
- d) požadovat, aby ratingová agentura porušování povinností ukončila;
- e) vydat veřejná oznámení.

2. Při přijímání rozhodnutí uvedených v odstavci 1 rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy zohlední povahu a závažnost porušení povinností, přičemž vezme v úvahu tato kritéria:

- a) trvání a četnost případů porušení povinností;
- b) zda porušení povinností odhalilo závažné nebo systémové nedostatky v postupech podniku nebo v jeho systémech řízení či vnitřních kontrolách;
- c) zda porušení povinností usnadnilo či umožnilo spáchání finančního trestného činu nebo zda lze takový trestný čin danému porušení jakýmkoliv jiným způsobem přičíst;
- d) zda k porušení povinností došlo úmyslně nebo z nedbalosti.

3. Před přijetím rozhodnutí podle odst. 1 písm. a), b) a c) o tom rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy uvědomí Evropský orgán pro bankovníctví a Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanek penzijní pojištění.

4. Byla-li přijata rozhodnutí podle odst. 1 písm. a) a c), lze ratingy používat pro regulační účely i nadále, a to po dobu nepřesahující:

- a) deset pracovních dní ode dne zveřejnění rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy podle odstavce 5, pokud pro dotyčný finanční nástroj nebo subjekt existují ratingy vydané jinými ratingovými agenturami registrovanými podle tohoto nařízení, nebo
- b) tři měsíce ode dne zveřejnění rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy podle odstavce 5, pokud pro dotyčný finanční nástroj nebo subjekt neexistují ratingy vydané jinými ratingovými agenturami registrovanými podle tohoto nařízení.

Za mimořádných okolností souvisejících s případným narušením trhu nebo finanční nestabilitou může rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy lhůtu uvedenou v prvním pododstavci písm. b) mimo jiné i na žádost Evropského orgánu pro bankovníctví a Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění prodloužit o další tři měsíce.

5. Rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy oznámí veškerá rozhodnutí přijatá podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu dotyčné ratingové agentuře a sdělí tato rozhodnutí příslušným orgánům a odvětvovým příslušným orgánům, Komisi, Evropskému orgánu pro bankovníctví a Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění. Veškerá tato rozhodnutí zveřejní na svých internetových stránkách do 10 pracovních dnů ode dne jejich přijetí.

Při zveřejňování svých rozhodnutí ve smyslu prvního pododstavce zveřejní rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy rovněž informace o tom, že dotyčná ratingová agentura má právo proti rozhodnutí podat odvolání, případně i o tom, že odvolání bylo podáno, a uvede, že toto odvolání nemá odkladný účinek, a zveřejní dále informace o možnosti odvolacího senátu pozastavit uplatňování napadeného rozhodnutí podle čl. 60 odst. 3 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 25

Vyjádření dotyčných osob

1. Před přijetím jakéhokoli rozhodnutí podle čl. 24 odst. 1 poskytne rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy účastníkům řízení příležitost vyjádřit se ke zjištění Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy. Rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy založí svá rozhodnutí pouze na zjištěních, ke kterým měli účastníci řízení příležitost se vyjádřit.

První pododstavec se nevztahuje na situace, kdy je třeba přijmout naléhavá opatření s cílem zabránit významnému a bezprostřednímu poškození finančního systému. V takovém případě může rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy přijmout prozatímní rozhodnutí s tím, že co nejdříve po přijetí svého rozhodnutí musí dát dotyčným osobám příležitost k vyjádření.

2. V průběhu řízení musí být plně respektována práva na obhajobu účastníků řízení. Mají právo nahlížet do spisu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy s výhradou oprávněného zájmu jiných osob na ochraně jejich obchodních tajemství. Právo nahlížet do spisu se nevztahuje na důvěrné informace.

Článek 25a

Odvětvové příslušné orgány zodpovědné za dohled nad čl. 4 odst. 1 (používání ratingů) a za jeho prosazování

Odvětvové příslušné orgány zodpovídají za dohled nad čl. 4 odst. 1 a za jeho prosazování v souladu s příslušnými odvětvovými právními předpisy.

KAPITOLA III

SPOLUPRÁCE MEZI EVROPSKÝM ORGÁNEM PRO CENNÉ PAPÍRY A TRHY, PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY A ODVĚTVOVÝMI PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY

Článek 26

Povinnost spolupracovat

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, Evropský orgán pro bankovníctví a Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, příslušné orgány a odvětvové příslušné orgány spolupracují, pokud je to nutné pro účely tohoto nařízení a pro účely příslušných odvětvových právních předpisů.

Článek 27

Výměna informací

1. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, příslušné orgány a odvětvové příslušné orgány si bez zbytečného odkladu poskytují navzájem informace požadované pro účely výkonu svých povinností podle tohoto nařízení a podle příslušných odvětvových právních předpisů.

2. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy může centrálním bankám, Evropskému systému centrálních bank a Evropské centrální bance jakožto měnovým orgánům, Evropské radě pro systémová rizika a případně dalším orgánům veřejné správy odpovědným za dohled nad platebními systémy a systémy vypořádání předávat důvěrné informace určené k plnění jejich úkolů. Obdobně těmto orgánům ani subjektům nelze bránit v tom, aby Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy předávaly informace, které tento orgán může potřebovat pro účely plnění svých povinností podle tohoto nařízení.“

12) Články 28 a 29 se zrušují.

13) Články 30, 31 a 32 se nahrazují tímto:

„Článek 30

Přenášení úkolů z Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy na příslušné orgány

1. Je-li to nezbytné k řádnému splnění úkolu v oblasti dohledu, může Evropský orgán pro cenné papíry a trhy konkrétní úkoly v oblasti dohledu přenést na příslušný orgán členského státu v souladu s obecnými pokyny vydanými Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy podle čl. 21 odst. 2. Mezi tyto konkrétní úkoly v oblasti dohledu mohou patřit zejména pravomoc žádat o informace podle článku 23b a provádět šetření a kontroly na místě podle čl. 23d odst. 6.

2. Před přenesením úkolu Evropský orgán pro cenné papíry a trhy konzultuje s dotčeným příslušným orgánem. Tato konzultace se týká:

a) rozsahu úkolu, jenž má být přenesen;

- b) harmonogramu pro splnění úkolu, jenž má být přenesen, a
- c) předávání potřebných informací mezi příslušným orgánem a Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy.

3. V souladu s nařízením o poplatcích, které Komise přijme podle čl. 19 odst. 2, poskytne Evropský orgán pro cenné papíry a trhy příslušnému orgánu náhradu nákladů, jež mu v důsledku výkonu přenesených úkolů vzniknou.

4. Přenesení úkolu podle odstavce 1 Evropský orgán pro cenné papíry a trhy v náležitých intervalech přezkoumává. Přenesení úkolů lze kdykoliv odvolat.

Přenesení úkolů nemá vliv na odpovědnost Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy a neomezuje jeho schopnost provádět přenesenou činnost a dohlížet na ni. Úkoly v oblasti dohledu podle tohoto nařízení, včetně rozhodnutí o registraci, závěrečného posouzení a navazujících rozhodnutí týkajících se porušení povinnosti přenést nelze.

Článek 31

Oznámení a žádosti o pozastavení od příslušných orgánů

1. Pokud je příslušný orgán určitého členského státu přesvědčen, že na území jeho členského státu nebo na území jiného členského státu dochází nebo došlo k jednání, které je v rozporu s tímto nařízením, oznámí tuto skutečnost co nejpřesněji Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy. Má-li příslušný orgán za to, že je to za účelem šetření vhodné, může rovněž Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy navrhnout, aby posoudil, zda je třeba vůči ratingové agentuře podílející se na tomto jednání využít pravomocí podle článků 23b a 23c.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy přijme vhodná opatření. Informuje oznamující příslušný orgán o výsledku, a pokud je to možné, o veškerých významných mezitímých změnách ve vývoji situace.

2. Aniž je dotčena oznamovací povinnost stanovená v odstavci 1, platí, že pokud se oznamující příslušný orgán členského státu domnívá, že registrovaná ratingová agentura, jejíž ratingy jsou používány na území tohoto členského státu, porušuje povinnosti vyplývající z tohoto nařízení a že toto porušení je dostatečně závažné a trvalé na to, aby mělo významný dopad na ochranu investorů nebo stabilitu finančního systému v uvedeném členském státě, může oznamující příslušný orgán požadovat, aby Evropský orgán pro cenné papíry a trhy pozastavil používání ratingů dotyčné ratingové agentury pro regulatorní účely finančními institucemi a dalšími subjekty uvedenými v čl. 4 odst. 1. Oznamující příslušný orgán svou žádost Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy úplně zdůvodní.

Pokud se Evropský orgán pro cenné papíry a trhy domnívá, že žádost není oprávněná, vyzoomí o tom písemně oznamující příslušný orgán s uvedením důvodů. Pokud se Evropský orgán pro cenné papíry a trhy domnívá, že žádost oprávněná je, přijme vhodná opatření k vyřešení dané záležitosti.

Článek 32

Mlčenlivost

1. Povinnost mlčenlivosti platí pro Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, příslušné orgány a všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, pro příslušné orgány nebo pro jakoukoli jinou osobu, na niž Evropský orgán pro cenné papíry a trhy přenesl úkoly, včetně auditorů a odborníků smluvně zavázaných Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy. Informace, na které se vztahuje povinnost mlčenlivosti, nesmějí být zpřístupněny žádným osobám ani orgánům s výjimkou případů, kdy je toto zpřístupnění nutné pro soudní řízení.

2. Veškeré informace, které Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, příslušné orgány, odvětvové příslušné orgány a jiné orgány a subjekty uvedené v čl. 27 odst. 2 obdržely podle tohoto nařízení a které si vyměňují, jsou považovány za důvěrné s výjimkou případů, kdy Evropský orgán pro cenné papíry a trhy nebo příslušný orgán nebo jiný dotčený orgán či subjekt v okamžiku jejich sdělení uvede, že dané informace mohou být zpřístupněny, nebo kdy je toto zpřístupnění nutné pro soudní řízení.“

14) Článek 33 se zrušuje.

15) Články 34 a 35 se nahrazují tímto:

„Článek 34

Dohoda o výměně informací

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy může uzavírat dohody o spolupráci týkající se výměny informací s orgány dohledu třetích zemí pouze v případě, že zpřístupněné informace podléhají zárukám zachování mlčenlivosti, které jsou alespoň rovnocenné zárukám stanoveným v článku 32.

Tato výměna informací musí být určena pro plnění úkolů těchto orgánů dohledu.

Pro předávání osobních údajů třetím zemím použije Evropský orgán pro cenné papíry a trhy nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (*).

Článek 35

Zpřístupnění informací získaných ze třetích zemí

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy může zpřístupnit informace, které obdržel od orgánů dohledu třetích zemí, pouze pokud on nebo příslušný orgán obdržel výslovný souhlas orgánu dohledu, který informace poskytl, přičemž tyto informace lze případně zpřístupnit výhradně pro účely, pro které tento orgán dohledu vydal souhlas, nebo pokud je toto zpřístupnění informací nezbytné pro soudní řízení.

(*) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.“

16) Název kapitoly I hlavy IV „Sankce, postup projednávání ve výboru a předkládání zpráv“ se nahrazuje názvem „Sankce, pokuty, penále, postup projednávání ve výboru, přenesené pravomoci a předkládání zpráv“.

17) V článku 36 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„Členské státy stanoví sankce za porušení čl. 4 odst. 1 a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.“

Členské státy zajistí, aby odvětvový příslušný orgán uveřejnil každou sankci, která byla za porušení čl. 4 odst. 1 uložena, ledaže by toto uveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo nepřiměřenou škodu zúčastněným subjektům.“

18) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 36a

Pokuty

1. Pokud v souladu s čl. 23e odst. 5 rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy zjistí, že se ratingová agentura úmyslně nebo z nedbalosti dopustila některého z porušení povinností uvedených v příloze III, přijme rozhodnutí o uložení pokuty podle odstavce 2.

Porušení povinností ratingovou agenturou se považuje za úmyslné, pokud Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zjistí objektivní skutečnosti, které prokazují, že ratingová agentura či její užší vedení jednaly s cílem porušit povinnost.

2. Základní výše pokut uvedených v odstavci 1 se stanovuje v těchto rozmezích:

a) v případech porušení povinností uvedených v bodech 1 až 5, 11 až 15, 19, 20, 23, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50 a 51 oddílu I přílohy III dosahuje výše pokuty nejméně 500 000 EUR, přičemž nepřesáhne 750 000 EUR;

b) v případech porušení povinností uvedených v bodech 6 až 8, 16 až 18, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37 až 40, 42, 45 až 49, 52 a 54 oddílu I přílohy III dosahuje výše pokuty nejméně 300 000 EUR, přičemž nepřesáhne 450 000 EUR;

c) v případech porušení povinností uvedených v bodech 9, 10, 26, 36, 44 a 53 oddílu I přílohy III dosahuje výše pokuty nejméně 100 000 EUR, přičemž nepřesáhne 200 000 EUR;

d) v případech porušení povinností uvedených v bodech 1, 6, 7 a 8 oddílu II přílohy III dosahuje výše pokuty nejméně 50 000 EUR, přičemž nepřesáhne 150 000 EUR;

e) v případech porušení povinností uvedených v bodech 2, 4 a 5 oddílu II přílohy III dosahuje výše pokuty nejméně 25 000 EUR, přičemž nepřesáhne 75 000 EUR;

f) v případech porušení povinností uvedených v bodě 3 oddílu II přílohy III dosahuje výše pokuty nejméně 10 000 EUR, přičemž nepřesáhne 50 000 EUR;

g) v případech porušení povinností uvedených v bodech 1 až 3 a 11 oddílu III přílohy III dosahuje výše pokuty nejméně 150 000 EUR, přičemž nepřesáhne 300 000 EUR;

h) v případech porušení povinností uvedených v bodech 4, 6, 8 a 10 oddílu III přílohy III dosahuje výše pokuty nejméně 90 000 EUR, přičemž nepřesáhne 200 000 EUR;

i) v případech porušení povinností uvedených v bodech 5, 7 a 9 oddílu III přílohy III dosahuje výše pokuty nejméně 40 000 EUR, přičemž nepřesáhne 100 000 EUR.

Při rozhodování o tom, zda by základní výše pokuty měla být stanovena u dolní hranice, uprostřed, či u horní hranice rozmezí stanovených v prvním pododstavci, Evropský orgán pro cenné papíry a trhy přihledne k ročnímu obratu dotyčné ratingové agentury za předcházející hospodářský rok. V případě ratingových agentur, jejichž roční obrat nedosahuje 10 milionů EUR, se základní výše pokuty stanovuje u dolní hranice stanovených rozmezí, v případě ratingových agentur, jejichž roční obrat činí 10 až 50 milionů EUR, se základní výše pokuty stanovuje uprostřed stanovených rozmezí a v případě ratingových agentur, jejichž roční obrat přesahuje 50 milionů EUR, se základní výše pokuty stanovuje u horní hranice stanovených rozmezí.

3. Základní výše pokuty stanovená v rozmezích podle odstavce 2 se v případě potřeby upraví s ohledem na přitěžující nebo polehčující okolnosti podle příslušných koeficientů uvedených v příloze IV.

Příslušné přitěžující koeficienty se na základní výši pokuty použijí jeden po druhém. Je-li použitelný více než jeden přitěžující koeficient, k základní výši pokuty se postupně přičte každý rozdíl mezi základní výší a částkou, která je výsledkem uplatnění jednotlivých přitěžujících koeficientů.

Príslušné polehčující koeficienty se na základní výši pokuty použijí jeden po druhém. Je-li použitelný více než jeden polehčující koeficient, od základní výše pokuty se postupně odečte každý rozdíl mezi základní výší a částkou, která je výsledkem uplatnění jednotlivých polehčujících koeficientů.

4. Bez ohledu na odstavce 2 a 3 výše pokuty nepřekročí 20 % ročního obratu dotyčné ratingové agentury za předchozí hospodářský rok a pokud ratingová agentura získala přímo či nepřímo z porušení povinností finanční prospěch, je výše pokuty rovna přinejmenším tomuto finančnímu prospěchu.

Jestliže se ratingová agentura svým jednáním nebo opomínutím dopustila více než jednoho případu porušení povinností uvedených v příloze III, uplatní se pouze nejvyšší z pokut vypočtených podle odstavců 2 a 3, vztahujících se k jednomu těchto porušení.

Článek 36b

Penále

1. Rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy může svým rozhodnutím uložit penále s cílem donutit:

- a) ratingovou agenturu, aby v souladu s rozhodnutím přijatým podle čl. 24 odst. 1 písm. d) porušování povinností ukončila;
- b) osobu uvedenou v čl. 23b odst. 1, aby poskytla úplné informace, o které byla požádána na základě rozhodnutí podle článku 23b;
- c) osobu uvedenou v čl. 23b odst. 1, aby se podrobila šetření, a zejména předložila úplné záznamy, údaje, postupy nebo jakékoli jiné požadované materiály a doplnila a opravila další informace poskytnuté při šetření zahájeném na základě rozhodnutí podle článku 23c;
- d) osobu uvedenou v čl. 23b odst. 1, aby se podrobila kontrole na místě, nařízené rozhodnutím podle článku 23d.

2. Penále musí být účinné a přiměřené. Penále se ukládá na denním základě, dokud ratingová agentura nebo dotčená osoba nevyhoví příslušnému rozhodnutí podle odstavce 1.

3. Bez ohledu na odstavec 2 činí výše penále 3 % průměrného denního obratu v předchozím hospodářském roce nebo v případě fyzických osob 2 % průměrného denního příjmu v předchozím kalendářním roce. Penále se vypočítá ode dne určeného v rozhodnutí, kterým se ukládá.

4. Penále lze uložit na dobu, která nepřekročí šest měsíců ode dne oznámení rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy.

Článek 36c

Vyjádření účastníků řízení

1. Před přijetím jakéhokoli rozhodnutí o uložení pokuty nebo penále podle článku 36a nebo čl. 36b odst. 1 písm. a) až d) poskytne rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy účastníkům řízení příležitost vyjádřit se ke zjištěním Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy. Rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy založí svá rozhodnutí pouze na zjištěních, ke kterým se měli účastníci řízení příležitost se vyjádřit.

2. V průběhu řízení musejí být plně respektována práva na obhajobu účastníků řízení. Mají právo nahlížet do spisu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy s výhradou oprávněného zájmu jiných osob na ochraně jejich obchodních tajemství. Právo nahlížet do spisu se nevztahuje na důvěrné informace a interní přípravné dokumenty Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy.

Článek 36d

Zveřejňování, povaha a alokace pokut a penále a výkon rozhodnutí

1. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zveřejní každou pokutu a penále uložené podle článků 36a a 36b s výjimkou případů, kdy by jejich zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo nepřiměřenou škodu zúčastněným subjektům.

2. Pokuty a penále uložené podle článků 36a a 36b jsou správní povahy.

3. Pokuty a penále uložené podle článků 36a a 36b jsou podkladem pro výkon rozhodnutí.

Výkon rozhodnutí se řídí předpisy občanského procesního práva toho státu, na jehož území se provádí. Doložku vykonatelnosti připojí po přezkoumání rozhodnutí, omezeném jen na ověření pravosti, vnitrostátní orgán, který k tomu určí vláda každého členského státu; jeho určení dá na vědomí Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy a Soudnímu dvoru Evropské unie.

Jsou-li na žádost oprávněné strany splněny tyto formální náležitosti, může tato strana v souladu s vnitrostátním právem požádat o výkon rozhodnutí přímo příslušný subjekt.

Výkon rozhodnutí může být zastaven pouze na základě rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie. Kontrola řádného provádění výkonu rozhodnutí však spadá do pravomoci vnitrostátních soudních orgánů.

4. Pokuty a penále jsou příjmem souhrnného rozpočtu Evropské unie.

Článek 36e

Přezkum Soudním dvorem Evropské unie

Soudní dvůr Evropské unie má neomezenou pravomoc přezkoumat rozhodnutí, jimiž Evropský orgán pro cenné papíry a trhy uložil pokutu nebo penále. Uloženou pokutu nebo penále může zrušit, snížit nebo zvýšit.“

19) Článek 37 se nahrazuje tímto:

„Článek 37

Změny příloh

S cílem zohlednit vývoj na finančních trzích, včetně mezinárodního vývoje, zejména v souvislosti s novými finančními nástroji, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 38a a za podmínek stanovených v článcích 38b a 38c přijmout opatření ke změně příloh, s výjimkou přílohy III.“

20) V článku 38 se zrušuje odstavec 2.

21) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 38a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 5 odst. 6 třetím pododstavci, čl. 19 odst. 2, čl. 23e odst. 7 a článku 37 je svěřena Komisi na dobu čtyř let počínaje 1 června 2011. Komise vypracuje zprávu

o výkonu přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto čtyřletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud je Evropský parlament nebo Rada v souladu s článkem 38b nezruší.

2. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v článcích 38b a 38c.

Článek 38b

Zrušení přenesení pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 6 třetím pododstavci, čl. 19 odst. 2, čl. 23e odst. 7 a článku 37 kdykoli zrušit.

2. Orgán, který zahájil interní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, se vynasnaží uvědomit v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede přenesené pravomoci, jež by se mohly stát předmětem zrušení.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí uvedených v tomto rozhodnutí. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 38c

Námítky proti aktům v přenesené pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námítky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení.

Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námítky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, akt se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost dnem v něm stanoveným.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty, pokud Evropský parlament i Rada uvědomí Komisi o svém rozhodnutí námítky nevyslovit.

3. Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada vysloví námitky ve lhůtě uvedené v odstavci 1. V souladu s článkem 296 Smlouvy o fungování Evropské unie uvede orgán, který vznáší námitku, důvody pro vyslovení námitky proti aktu v přenesené pravomoci.“

22) Článek 39 se mění takto:

a) odstavec 2 se zrušuje;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise do 1. července 2011 na základě vývoje rámce regulace a dohledu pro ratingové agentury ve třetích zemích předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o účincích tohoto vývoje a přechodných období uvedených v článku 40 na stabilitu finančních trhů v Unii.“

23) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 39a

Podávání zpráv Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy posoudí do 31. prosince 2011 personální a finanční potřeby vyplývající z toho, že se orgán ujme svých pravomocí a povinností v souladu s tímto nařízením, a předloží zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.“

24) V článku 40 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Stávající ratingové agentury mohou pokračovat ve vydávání ratingů, které mohou být pro regulatorní účely používány finančními institucemi a dalšími subjekty uvedenými v čl. 4 odst. 1, pokud není žádost o registraci zamítnuta. V případě zamítnutí žádosti o registraci se použije čl. 24 odst. 4 a 5.“

25) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 40a

Přechodná opatření týkající se Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy

1. Všechny kompetence a povinnosti související s dohledovou a donucovací činností v oblasti ratingových agentur, které byly svěřeny příslušným orgánům, ať už působícím jako příslušné orgány domovského členského státu či nikoli, a kolegiím, pokud byla zřízena, budou ukončeny dne 1. července 2011.

Žádost o registraci, kterou příslušné orgány domovského členského státu nebo příslušné kolegium obdržely do 7. září 2010, se však Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy nepostupují a rozhodnutí o registraci či o zamítnutí žádosti o registraci přijmou tyto orgány či kolegia.

2. Aniž je dotčen odst. 1 druhý pododstavec, převezme Evropský orgán pro cenné papíry a trhy do dne uvedeného v odstavci 1 veškeré spisy a pracovní dokumenty související s dohledovou a donucovací činností v oblasti ratingových agentur, včetně jakýchkoli probíhajících přezkumů a donucovacích opatření, nebo jejich ověřené kopie.

3. Příslušné orgány a kolegia uvedená v odstavci 1 zajistí, aby byly veškeré stávající záznamy a pracovní dokumenty nebo jejich ověřené kopie předány co nejdříve, nejpozději však do 1. července 2011 Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy. Tyto příslušné orgány a kolegia rovněž poskytnou Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy veškerou nezbytnou pomoc a rady, jež umožní účinně a účelně předání a převzetí činnosti v oblasti dohledu a prosazování pravidel v oblasti ratingových agentur.

4. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy jedná jako právní nástupce příslušných orgánů a kolegií uvedených v odstavci 1 v jakýchkoli správních nebo soudních řízeních, která vyplývají z dohledové a donucovací činnosti vykonávané těmito příslušnými orgány a kolegií ve vztahu k záležitostem, na něž se vztahuje toto nařízení.

5. Registrace ratingové agentury, kterou v souladu s kapitolou I hlavy III provádí příslušný orgán uvedený v odstavci 1 tohoto článku, zůstává v platnosti i po převodu pravomocí na Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.

6. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy do 1. července 2014 provede v rámci probíhajícího dohledu alespoň jedno ověření všech ratingových agentur, na něž se vztahuje jeho pravomoc dohledu.“

26) Příloha I se mění v souladu s přílohou I tohoto nařízení.

27) Doplnují se nové přílohy obsažené v příloze II tohoto nařízení.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. května 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předsedkyně
GYŐRI E.

PŘÍLOHA I

Příloha I nařízení (ES) č. 1060/2009 se mění takto:

1) V oddíle A bodě 2 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:

„Stanoviska nezávislých členů správní nebo dozorčí rady k otázkám uvedeným v písmenech a) až d) se pravidelně předkládají správní nebo dozorčí radě a poskytují se na žádost Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy.“

2) V oddíle B bodě 8 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„8. Záznamy a kontrolní záznamy podle bodu 7 se uchovávají v prostorách registrované ratingové agentury po dobu nejméně pěti let a na požádání musejí být předloženy Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy.“

3) V oddíle E části II bodě 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. jednou ročně tyto informace:

- a) seznam 20 největších klientů ratingové agentury podle tržeb, které od nich získala;
 - b) seznam klientů ratingové agentury, jejichž přínos k tempu růstu tržeb ratingové agentury za předešlé účetní období překročil tempo růstu celkových tržeb ratingové agentury za uvedený rok více než 1,5krát. Každý takový klient je do tohoto seznamu zahrnut pouze v případě, že v tomto období představoval více než 0,25 % celkových celosvětových tržeb ratingové agentury, a
 - c) soupis ratingů vypracovaných v průběhu roku, z něhož vyplývá, jak velký byl podíl nevyžádaných ratingů.“
-

PŘÍLOHA II

Do nařízení (ES) č. 1060/2009 se doplňují nové přílohy, které znějí:

„PŘÍLOHA III

Seznam porušení povinnosti podle čl. 24 odst. 1 a čl. 36a odst. 1*I. Porušení povinnosti související se střetem zájmů a organizačními nebo provozními požadavky*

- 1) Ratingová agentura porušuje čl. 4 odst. 3 tím, že převezme rating vydaný ve třetí zemi, aniž by dodržela podmínky uvedené ve zmíněném odstavci, pokud se příčina tohoto porušení povinností nenachází mimo její poznatky nebo kontrolu.
- 2) Ratingová agentura porušuje čl. 4 odst. 4 druhý pododstavec tím, že převezme rating vydaný ve třetí zemi s cílem vyhnout se požadavkům tohoto nařízení.
- 3) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 1 přílohy I tím, že nezřídí správní nebo dozorčí radu.
- 4) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 2 prvním pododstavcem přílohy I tím, že nezajistí, aby její obchodní zájmy neohrozily nezávislost a přesnost ratingové činnosti.
- 5) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 2 druhým pododstavcem přílohy I tím, že jmenuje vedení, které nemá dobrou pověst a dostatečnou kvalifikaci a zkušenosti a které nemůže zajistit řádné a obezřetné vedení ratingové agentury.
- 6) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 2 třetím pododstavcem přílohy I tím, že do správní nebo dozorčí rady nejmenuje požadovaný počet nezávislých členů.
- 7) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 2 čtvrtým pododstavcem přílohy I tím, že vytvoří takový systém odměňování nezávislých členů správní nebo dozorčí rady, který je závislý na obchodních výsledcích ratingové agentury nebo jím není zajištěna nestrannost jejich úsudku; nebo že stanoví funkční období nezávislých členů správní nebo dozorčí rady, které je delší než pět let nebo které je obnovitelné; nebo že odvolá nezávislého člena správní nebo dozorčí rady z jiného důvodu než v případě pochybení nebo nedostatečné odborné výkonnosti.
- 8) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 2 pátým pododstavcem přílohy I tím, že jmenuje členy správní nebo dozorčí rady, kteří nemají dostatečnou odbornost v oblasti finančních služeb; nebo že v případě, kdy ratingová agentura vydává ratingy pro strukturované finanční nástroje, nejmenuje alespoň jednoho nezávislého člena a jednoho dalšího člena rady, kteří mají podrobné znalosti a zkušenosti pracovníka na vedoucí úrovni v oblasti trhů se strukturovanými finančními nástroji.
- 9) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 2 šestým pododstavcem přílohy I tím, že nezajistí, aby nezávislí členové správní nebo dozorčí rady vykonávali úkoly spojené se sledováním záležitostí uvedených ve zmíněném bodu šestém pododstavci.
- 10) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 2 sedmým pododstavcem přílohy I tím, že nezajistí, aby nezávislí členové správní nebo dozorčí rady předkládali správní nebo dozorčí radě svá stanoviska k záležitostem uvedeným ve zmíněném bodu šestém pododstavci a na požádání tato stanoviska poskytli Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy.
- 11) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 3 přílohy I tím, že nezavede přiměřená pravidla a postupy pro zajištění souladu s povinnostmi, které pro ni vyplývají z tohoto nařízení.
- 12) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 4 přílohy I tím, že nemá řádné administrativní a účetní postupy, mechanismy vnitřní kontroly, účinné postupy hodnocení rizik a účinná kontrolní a ochranná opatření pro systémy zpracování informací; nebo že nezavede či neudrží rozhodovací postupy či organizační struktury, jak vyžaduje zmíněný bod.

- 13) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 5 přílohy I tím, že nezřídí či neudržuje stálý, efektivní a nezávislý útvar zajišťující průběžnou kontrolu dodržování předpisů (útvar compliance).
- 14) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s přílohou I oddílem A bodem 6 prvním pododstavcem tím, že nezajistí, aby byly splněny podmínky umožňující útvaru compliance plnit řádně a nezávisle své úkoly, jak je stanoveno ve zmíněném bodu prvním pododstavci.
- 15) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 7 přílohy I tím, že nezavede přiměřená a účinná organizační a administrativní opatření pro prevenci, zjišťování, odstraňování nebo řízení a uveřejňování střetů zájmů podle přílohy I oddílu B bodu 1 nebo nezajistí vedení evidence všech závažných případů ohrožení nezávislosti ratingové činnosti, včetně ohrožení pravidel týkajících se ratingových analytiků uvedených v příloze I oddíle C, a bezpečnostní opatření pro zmírnění těchto hrozeb.
- 16) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 8 přílohy I tím, že nepoužívá vhodné systémy, zdroje a postupy pro zajištění nepřetržitého a řádného výkonu své ratingové činnosti.
- 17) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 9 přílohy I tím, že nezřídí útvar pro přezkum, který:
 - a) je odpovědný za pravidelný přezkum jejích metodik, modelů a klíčových předpokladů pro vydávání ratingů či jejich významných změn nebo modifikací, jakož i vhodnosti těchto metodik, modelů a klíčových předpokladů pro vydávání ratingů v případě jejich aktuálního nebo zamýšleného použití pro hodnocení nových finančních nástrojů;
 - b) je nezávislý na obchodních útvarech, které jsou odpovědné za výkon ratingových činností, a
 - c) je podřízen členům správní nebo dozorčí rady.
- 18) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem A bodem 10 přílohy I tím, že nesleduje a nehodnotí přiměřenost a účinnost svých systémů, mechanismů vnitřní kontroly a opatření zavedených v souladu s tímto nařízením a nepřijímá vhodná opatření pro odstranění veškerých nedostatků.
- 19) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 1 přílohy I tím, že nezjišťuje, neodstraňuje nebo neřídí a jasně a zřetelně neuveřejňuje veškeré skutečné nebo potenciální střety zájmů, které by mohly ovlivnit analýzy a úsudky jejích ratingových analytiků, zaměstnanců nebo jiných fyzických osob, které poskytují služby ratingové agentuře nebo podle jejích příkazů, kteří se přímo podílejí na výkonu ratingových činností, či osob, které ratingy schvalují.
- 20) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 3 přílohy I tím, že vydá rating v případech uvedených v prvním pododstavci zmíněného bodu nebo v případě stávajícího ratingu neprodlené neznámí, že rating mohl být uvedenými případy potenciálně ovlivněn.
- 21) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 3 druhým pododstavcem přílohy I tím, že ihned nevyhodnotí, zda existují důvody pro vydání nového ratingu nebo pro stažení stávajícího ratingu.
- 22) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 4 prvním pododstavcem přílohy I tím, že poskytne hodnocené osobě či spřízněné třetí osobě konzultační nebo poradenské služby ohledně jejich organizační nebo právní struktury, aktiv, pasiv nebo činnosti.
- 23) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 4 třetím pododstavcem první části přílohy I tím, že nezajistí, aby poskytování doplňkové služby nepředstavovalo střet zájmů s její ratingovou činností.
- 24) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 5 přílohy I tím, že nezajistí, aby ratingoví analytici nebo osoby, které schvalují rating, neposkytovali návrhy ani doporučení týkající se konstrukce strukturovaných finančních nástrojů, o kterých se předpokládá, že pro ně ratingová agentura bude vydávat rating.

- 25) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 6 přílohy I tím, že nevytvoří informační a komunikační kanály, tak aby zajistila nezávislost osob uvedených v oddílu B bodě 1 na ostatních činnostech ratingové agentury vykonávaných za účelem zisku.
- 26) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 8 druhým pododstavcem přílohy I tím, že po zrušení své registrace neuchovává záznamy po dobu dalších nejméně tří let.
- 27) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 1 tím, že nezajistí, aby ratingoví analytici, její zaměstnanci a jiné fyzické osoby, které poskytují služby pro ratingovou agenturu nebo podle jejích příkazů a které se podílejí na výkonu ratingové činnosti, měli odpovídající znalosti a zkušenosti pro jim přidělované úkoly.
- 28) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 2 tím, že nezajistí, aby osoba uvedená v čl. 7 odst. 1 nevyvolala nebo se neúčastnila jednání o poplatcích nebo platbách s jakoukoli hodnocenou osobou, spřízněnou třetí osobou nebo jakoukoli osobou přímo či nepřímo spojenou s hodnocenou osobou prostřednictvím kontroly.
- 29) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 3 ve spojení s oddílem C bodem 3 písm. a) přílohy I tím, že nezajistí, aby osoba uvedená v bodě 1 uvedeného oddílu přijala veškerá přiměřená opatření na ochranu majetku a záznamů v držení ratingové agentury před podvodem, odcizením nebo zneužitím, s přihlédnutím k povaze, rozsahu a složitosti její činnosti a k povaze a rozsahu její ratingové činnosti.
- 30) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 3 ve spojení s oddílem C bodem 5 přílohy I tím, že negativními důsledky postihne osobu uvedenou v oddílu C bodě 1, která informuje osobu pověřenou výkonem činnosti compliance o tom, že se domnívá, že se jiná osoba uvedená v bodě 1 zmíněného oddílu dopustila jednání, které považuje za protiprávní.
- 31) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 3 ve spojení s oddílem C bodem 6 přílohy I tím, že neprověří příslušnou práci ratingového analytika za období dvou let před jeho odchodem, pokud tento ratingový analytik ukončí svůj pracovní poměr a začne pracovat pro hodnocenou osobu, na jejímž ratingu se podílel, nebo pro finanční společnost, s níž jednal v rámci svých povinností v ratingové agentuře.
- 32) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 3 ve spojení s oddílem C bodem 1 přílohy I tím, že nezajistí, aby osoba uvedená ve zmíněné bodě nekupovala či neprodávala finanční nástroj popsany v uvedeném bodě ani se nepodílela na žádné transakci spojené s tímto finančním nástrojem.
- 33) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 3 ve spojení s oddílem C bodem 2 přílohy I tím, že nezajistí, aby se osoba uvedená v bodě 1 zmíněného oddílu nepodílela na udělování ratingu či je jakkoli neovlivňovala, jak stanoví bod 2 zmíněného oddílu.
- 34) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 3 se spojení s oddílem C bodem 3 písm. b), c) a d) přílohy I tím, že nezajistí, aby osoba uvedená v bodě 1 zmíněného oddílu nezpřístupnila, nepoužívala ani neposkytovala důvěrné informace, jak stanoví zmíněná ustanovení.
- 35) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 3 ve spojení s oddílem C bodem 4 přílohy I tím, že nezajistí, aby osoba uvedená v oddílu C bodě 1 nevyžadovala ani nepřijímala peníze, dárky nebo jiné výhody od osob, s nimiž je ratingová agentura v obchodním vztahu.
- 36) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 3 ve spojení s oddílem C bodem 7 přílohy I tím, že nezajistí, aby osoba uvedená v oddílu C bodě 1 nepřijala klíčovou vedoucí pozici v hodnocené osobě nebo s ní spřízněné třetí osobě dříve než po uplynutí šesti měsíců od vydání příslušného ratingu.
- 37) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 4 ve spojení s oddílem C bodem 8 prvním pododstavcem písm. a) přílohy I tím, že nezajistí, aby vedoucí ratingový analytik nebyl po dobu delší než čtyři roky zapojen do výkonu ratingové činnosti týkající se téže hodnocené osoby nebo s ní spřízněných třetích osob.
- 38) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 4 ve spojení s oddílem C bodem 8 prvním pododstavcem písm. b) přílohy I tím, že nezajistí, aby ratingový analytik nebyl po dobu delší než pět let zapojen do výkonu ratingové činnosti týkající se téže hodnocené osoby nebo s ní spřízněných třetích osob.

- 39) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 4 ve spojení s oddílem C bodem 8 prvním pododstavcem písm. c) přílohy I tím, že nezajistí, aby osoba schvalující ratingy nebyla po dobu delší než sedm let zapojena do výkonu ratingové činnosti týkající se téže hodnocené osoby nebo s ní spřízněných třetích osob.
- 40) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 4 ve spojení s oddílem C bodem 8 druhým pododstavcem přílohy I tím, že nezajistí, aby osoba uvedená v prvním pododstavci písm. a), b) a c) zmíněného bodu nebyla zapojena do výkonu ratingových činností týkajících se téže hodnocené osoby nebo s ní spřízněných třetích osob dříve než po uplynutí dvou let od konce období stanovených v uvedených písmenech.
- 41) Ratingová agentura porušuje čl. 7 odst. 5 tím, že zavede odměňování a hodnocení výkonu závislé na výši výnosu, který ratingová agentura získá od hodnocených osob nebo spřízněných třetích osob.
- 42) Ratingová agentura porušuje čl. 8 odst. 2 tím, že nepřijímá, neuplatňuje a neprosazuje vhodná opatření k zajištění toho, aby ratingy, které vydává, byly založeny na důkladné analýze veškerých informací, které má k dispozici a které jsou podle jejich metodik pro vydávání ratingů relevantní z hlediska prováděné analýzy.
- 43) Ratingová agentura porušuje čl. 8 odst. 3 tím, že nepoužívá metodiky pro vydávání ratingů, které jsou přesné, systematické a stabilní a které podléhají vyhodnocování založenému na zkušenostech z minulosti, včetně zpětného testování.
- 44) Ratingová agentura porušuje čl. 8 odst. 4 první pododstavec tím, že odmítne vydat rating osoby nebo finančního nástroje, protože k části této osoby nebo finančního nástroje již dříve vydala rating jiná ratingová agentura.
- 45) Ratingová agentura porušuje čl. 8 odst. 4 druhý pododstavec tím, že nezaznamená všechny případy, kdy se při zpracování ratingu odchýlí od existujícího ratingu vypracovaného jinou ratingovou agenturou pro podkladová aktiva nebo strukturované finanční nástroje, nebo neuvede důvod odlišného hodnocení.
- 46) Ratingová agentura porušuje čl. 8 odst. 5 první větu tím, že nesleduje své ratingy nebo že své ratingy a metodiky průběžně, nejméně však jednou ročně nepřezkoumává.
- 47) Ratingová agentura porušuje čl. 8 odst. 5 druhou větu tím, že nezavede interní opatření pro sledování vlivu změn makroekonomických faktorů a podmínek na finančních trzích na ratingy.
- 48) Ratingová agentura porušuje čl. 8 odst. 6 písm. b) tím, že při změně metodik, modelů nebo klíčových předpokladů pro vydávání ratingů používaných při ratingových činnostech nepřezkoumá dotyčné ratingy v souladu se zmíněným písmenem nebo je v mezidobí nesleduje.
- 49) Ratingová agentura porušuje čl. 8 odst. 6 písm. c) tím, že nepřehodnotí rating, který byl založen na metodikách, modelech nebo klíčových předpokladech pro vydávání ratingů, jež se změnily, jestliže tyto změny mají obecně ve svém úhrnu vliv na tento rating.
- 50) Ratingová agentura porušuje článek 9 tím, že outsourcing důležitých provozních funkcí vykonává způsobem, který významně snižuje kvalitu vnitřní kontroly ratingové agentury a schopnost Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy vykonávat dohled nad plněním povinností uložených ratingové agentuře tímto nařízením.
- 51) Ratingová agentura porušuje čl. 10 odst. 2 ve spojení s oddílem D částí I bodem 4 druhým pododstavcem přílohy I tím, že vydá rating nebo nestáhne již vydaný rating v případě, že nedostatek spolehlivých údajů, složitost struktury nového typu finančního nástroje nebo neuspokojivá kvalita dostupných informací vede k vážným pochybnostem, zda je ratingová agentura schopna zpracovat důvěryhodný rating.
- 52) Ratingová agentura porušuje čl. 10 odst. 6 tím, že použije název Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy nebo příslušného orgánu způsobem, který by naznačoval nebo vzbuzoval dojem, že Evropský orgán pro cenné papíry a trhy nebo příslušný orgán přejímá či schvaluje její ratingy nebo schvaluje její ratingovou činnost.
- 53) Ratingová agentura porušuje článek 13 tím, že požaduje poplatek za informace poskytnuté v souladu s články 8 až 12.

- 54) Ratingová agentura porušuje čl. 14 odst. 1 tím, že nepožádá o registraci pro účely čl. 2 odst. 1, pokud se jedná o právnickou osobu usazenou v Unii.

II. Porušení povinnosti týkající se překážek, jež brání provádění dohledu

- 1) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 7 přílohy I tím, že nezajistí uchování záznamů nebo kontrolních záznamů o ratingové činnosti, jak stanoví zmíněná uvedená ustanovení.
- 2) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 8 prvním pododstavcem přílohy I tím, že záznamy nebo kontrolní záznamy uvedené v bodě 7 zmíněného oddílu neuchovává ve svých prostorách po dobu nejméně pěti let nebo je na požádání nepředloží Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy.
- 3) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 9 přílohy I tím, že neuchovává záznamy, které vymezují příslušná práva a povinnosti ratingové agentury a hodnocené osoby nebo s ní spřízněných třetích osob na základě dohody o poskytování ratingových služeb, po dobu trvání vztahu s touto hodnocenou osobou nebo s ní spřízněnými třetími osobami.
- 4) Ratingová agentura porušuje čl. 11 odst. 2 tím, že neposkytne požadované informace nebo je neposkytne v požadovaném formátu podle zmíněného odstavce.
- 5) Ratingová agentura porušuje čl. 11 odst. 3 ve spojení s oddílem E částí I bodem 2 přílohy I tím, že Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy neposkytne seznam poskytovaných doplňkových služeb.
- 6) Ratingová agentura porušuje čl. 14 odst. 3 druhý pododstavec tím, že neinformuje Evropský orgán pro cenné papíry a trhy o veškerých zásadních změnách podmínek pro počáteční registraci v souladu s uvedeným pododstavcem.
- 7) Ratingová agentura porušuje čl. 23b odst. 1 tím, že v reakci na prostou žádost o informace podle čl. 23b odst. 2 nebo na rozhodnutí o žádosti o informace podle čl. 23b odst. 3 poskytne nepravdivé nebo zavádějící informace.
- 8) Ratingová agentura porušuje čl. 23c odst. 1 písm. c) tím, že na otázky položené podle zmíněného písmene odpoví nepravdivě nebo zavádějícím způsobem.

III. Porušení povinnosti týkající se ustanovení o uveřejňování informací

- 1) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 2 přílohy I tím, že neuveřejní jména hodnocených osob nebo spřízněných třetích osob, od nichž získává více než 5 % svých ročních příjmů.
- 2) Ratingová agentura porušuje čl. 6 odst. 2 ve spojení s oddílem B bodem 4 druhou částí třetího pododstavce přílohy I tím, že neuveřejní ve zprávách o ratingových všech doplňkových službách poskytnutých hodnocené osobě nebo spřízněné třetí osobě.
- 3) Ratingová agentura porušuje čl. 8 odst. 1 tím, že neuveřejní metodiky, modely a klíčové předpoklady pro vydání ratingu, které používá při své ratingové činnosti, jak je uvedena v oddílu E části I bodu 5 přílohy I.
- 4) Ratingová agentura porušuje čl. 8 odst. 6 písm. a) tím, že při změně metodik, modelů nebo klíčových předpokladů pro vydávání ratingů používaných při ratingových činnostech neprodleně neuveřejní pravděpodobný rozsah dotčených ratingů nebo je uveřejní, ovšem nikoli stejným způsobem, jaký byl použit pro jejich distribuci.
- 5) Ratingová agentura porušuje čl. 10 odst. 1 tím, že neuveřejní neselektivně a včas rozhodnutí o ukončení vydávání ratingu včetně plného odůvodnění takového rozhodnutí.
- 6) Ratingová agentura porušuje čl. 10 odst. 2 ve spojení s oddílem D částí I body 1 a 2, prvním pododstavcem bodu 4 či bodem 5 přílohy I nebo ve spojení s oddílem D částí II přílohy I tím, že při prezentaci ratingu neposkytne informace požadované v uvedených ustanoveních.
- 7) Ratingová agentura porušuje čl. 10 odst. 2 ve spojení s oddílem D částí I bodem 3 přílohy I tím, že neinformuje hodnocenou osobu o ratingu alespoň dvanáct hodin před jeho uveřejněním.

- 8) Ratingová agentura porušuje čl. 10 odst. 3 tím, že nezajistí, aby ratingové kategorie přiřazené strukturovaným finančním nástrojům byly jasně označeny pomocí dodatečného symbolu, jenž by je odlišil od ratingových kategorií používaných pro jiné subjekty, finanční nástroje nebo finanční závazky.
- 9) Ratingová agentura porušuje čl. 10 odst. 4 tím, že neuvede svá pravidla a postupy pro nevyžádané ratingy.
- 10) Ratingová agentura porušuje čl. 10 odst. 5 tím, že při vydání nevyžádaného ratingu neposkytne informace požadované ve zmíněném odstavci nebo že nevyžádaný rating neoznačí jako nevyžádaný.
- 11) Ratingová agentura porušuje čl. 11 odst. 1 tím, že v plném rozsahu neuvede nebo bezodkladně neaktualizuje informace stanovené v oddílu E části I přílohy I.

PŘÍLOHA IV

Seznam koeficientů spojených s přitěžujícími nebo polehčujícími okolnostmi pro účely použití čl. 36a odst. 3.

Na základě každé z následujících přitěžujících nebo polehčujících okolností se na základní výši pokuty podle čl. 36a odst. 2 použijí kumulativně níže uvedené koeficienty:

I. Korekční koeficienty spojené s přitěžujícími okolnostmi

- 1) Pokud se jedná o opakované porušování povinnosti, za každý případ tohoto porušení se použije dodatečný koeficient ve výši 1,1.
- 2) Pokud docházelo k porušování povinnosti po dobu delší než 6 měsíců, použije se koeficient ve výši 1,5.
- 3) Pokud byly na základě porušování povinnosti zjištěny systémové nedostatky v organizaci ratingové agentury, zejména v jejích postupech, řídicích systémech či vnitřní kontrole, použije se koeficient ve výši 2,2.
- 4) Má-li porušení povinnosti negativní vliv na kvalitu ratingů vypracovaných dotyčnou ratingovou agenturou, použije se koeficient ve výši 1,5.
- 5) Došlo-li k porušení povinnosti úmyslně, použije se koeficient ve výši 2.
- 6) Nebyla-li od okamžiku, kdy bylo porušení povinnosti zjištěno, přijata nápravná opatření, použije se koeficient ve výši 1,7.
- 7) Nespolupracuje-li vedení ratingové agentury s Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy při výkonu jeho šetření, použije se koeficient ve výši 1,5.

II. Korekční koeficienty spojené s polehčujícími okolnostmi

- 1) Pokud se porušení povinnosti týká protiprávního jednání uvedeného v příloze III oddíle II nebo III a docházelo k němu po dobu kratší než 10 pracovních dní, použije se koeficient ve výši 0,9.
 - 2) Pokud může vedení ratingové agentury prokázat, že přijalo veškerá nezbytná opatření k tomu, aby zabránilo porušení povinnosti, použije se koeficient ve výši 0,7.
 - 3) Upozornila-li ratingová agentura rychle, účinně a v plném rozsahu na porušení povinnosti Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, použije se koeficient ve výši 0,4.
 - 4) Přijala-li ratingová agentura dobrovolně opatření, která by zajistila, že k obdobnému porušení povinnosti nebude moci v budoucnu dojít, použije se koeficient ve výši 0,6.“
-

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

